

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT
LIÊN GIÁO PHẬN**

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

10/2024

Thiên Chúa rất ghen tương về con tim của chúng ta và Người muốn chúng ta yêu mến một mình Người mà thôi (NK 337).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 10/2024

LM. Ernest Nguyễn Văn Hường

Sau cuộc chiến thắng quân Hồi giáo Thổ Nhĩ Kỳ tại vịnh Lépante ngày 7-10-1571, nhờ ơn lạ đặc biệt của Đức Mẹ Rất Thánh Mân Côi, Đức Thánh Piô V dạy rước kiệu Mẹ trọng thể và thành lập lễ Mẹ Thắng Trận vào ngày mồng 7 tháng 10 để ghi ơn Đức Mẹ.

Nếu trước kia Lễ Mân côi coi như mừng Đức Mẹ Chiến thắng, chiến thắng nguy cơ bị những người Hồi giáo với binh hùng tướng mạnh, với những chiến thuyền hùng hậu đang chuẩn bị xâm chiếm châu Âu và không đơn giản chỉ có thể vì cộng đoàn kitô hữu có nguy cơ bị tiêu diệt giống như các cộng đoàn kitô hữu ở Bắc Phi thì chúng ta thấy chiến thắng này là tin vui với Giáo hội công giáo biết chừng nào.

Ngày hôm nay chắc không có nguy cơ cuộc chiến tranh nào có thể gây hậu quả lớn lao như thế nhưng cộng đoàn nhân loại chúng ta cũng đang đối diện với những nguy cơ không kém như chiến tranh ngày càng mãnh liệt giữa Nga và Ukraine, động đất, mưa bão dữ dội đổ xuống cộng đoàn nhân loại nói chung làm cho nhiều người bị chết, nhà tan cửa nát, kinh tế gia đình gặp nhiều khó khăn...

*Hãy năng
Lần hạt
Mân Côi*

Đứng trước hiểm họa lớn lao như thế, chúng ta cùng cố gắng sử dụng tài năng, sức lực của chúng ta là những thứ Chúa ban để vượt qua cơn khốn khó. Thế nhưng chúng ta cũng đừng quên siêng năng lần chuỗi Mân Côi để xin Đức Mẹ cầu cùng Chúa ban

ơn giúp sức cho chúng ta trong cơn khốn khó này.

Trong lịch sử, nhiều lần Đức Mẹ cách này cách khác giúp đoàn con của Đức Mẹ vượt qua cảnh hiểm nguy. Chúng ta tin tưởng rằng Đức Mẹ cũng tỏ tình thương xót đối với chúng ta trong hoàn cảnh khó khăn hiện nay của chúng ta.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Khi ly hôn, người ta thường dựa vào lý do, "Đã không thể sống chung với nhau nữa thì thà chia tay nhau". Một lý do quá giản dị, nhưng vì quá giản dị nên cũng quá thiếu sót, ít ra là thiếu sót 3 điểm sau đây:

1/ Thứ nhất là quá ích kỷ: chỉ lo cho những cặp vợ chồng mà không nghĩ đến những đứa con. Cho phép ly dị thì có lẽ vợ chồng sẽ thoải mái đấy, nhưng con cái thì ra sao? Cha mẹ muốn thoải mái cho bản thân mình, và dồn mọi hậu quả cho những đứa con phải chịu. Mà những đứa con đó nào có tội tình gì đâu? Tội là ở cha mẹ chúng, nhưng chúng phải gánh lấy hậu quả hoàn toàn.

2/ Thứ hai là phản trắc, lật lọng: những người ly dị là những kẻ phản trắc, lật lọng, không phải đối với ai khác mà đối với chính bản thân họ, đối với chính lương tâm của họ. Họ hãy nhớ lại xem trước khi cưới họ đã nghĩ gì, đã muốn gì, đã thề hứa gì? Họ muốn chiếm cho bằng được con người lúc đó họ đang yêu, họ chấp nhận tất cả mọi khó khăn xung đột của cuộc sống chung, và họ thề sẽ yêu thương nhau trọn đời. Lúc ban đầu thì vậy, nhưng lúc sau thì khác, không yêu nhau nữa, không chấp nhận nhau nữa và đòi bỏ nhau bằng mọi giá. Có phải là phản trắc, là lật lọng, là tiền hậu bất nhất không?

3/ Và điểm thứ ba là người ta đã quên một điều rất là thông thường trong cuộc sống hôn nhân: bất cứ cặp vợ chồng nào cũng phải trải qua những cuộc khủng hoảng. Không cặp nào thoát. Đó là điều tất yếu, và có thể nói còn cần thiết nữa. Cũng như một đứa trẻ cần phải trải qua khủng hoảng của tuổi dậy thì, mới trở nên người lớn được, thì bất cứ cặp vợ chồng nào cũng cần phải trải qua khủng hoảng mới đi tới chỗ trưởng thành. Vậy mà khi gặp khủng

hoảng thì tính ngay chuyện ly dị, thử hỏi làm sao gia đình trưởng thành được?

Đó là ba điểm rất quan trọng mà người ta đã bỏ qua không xét tới. Vì bỏ qua những điểm quan trọng như thế nên người ta càng ngày càng đòi hỏi ly hôn: những cặp vợ chồng trẻ đòi ly hôn, cha mẹ đôi bên xúi ly hôn, luật pháp cho phép ly hôn... Chỉ có Tin Mừng Chúa và Giáo Hội Công giáo là còn cố gắng ngăn cản việc ly hôn. Trong bài Tin Mừng hôm nay, chúng ta nên lưu ý tới những điểm sau đây:

1/ Những người biệt phái dẫn chứng với Đức Giêsu rằng ông Môsê cho phép ly hôn. Đức Giêsu trả lời: đó chỉ là vì lòng dạ chai đá của các người thôi. Nghĩa là Đức Giêsu vạch cho thấy nguồn gốc của ly hôn là lòng dạ chai đá, lòng xấu của con người. Và như chúng ta đã phân tích ở trên, lòng xấu ấy chính là cái tính ích kỷ, cái thái độ phản trắc lật lọng, thái độ hèn nhát vội tìm đường lẩn tránh trước những khủng hoảng tất yếu của hôn nhân.

2/ Đức Giêsu nhắc nhở tính chất bất khả ly của hôn nhân là quyền của Thiên Chúa, con người không có quyền làm ngược lại "Điều gì mà Thiên Chúa đã kết hợp, con người không được phân ly". Nghĩa là Đức Giêsu phủ nhận mọi quyền của con người trong vấn đề này: vợ chồng không có quyền đòi ly dị, cha mẹ đôi bên và bè bạn không có quyền xúi ly dị, luật lệ xã hội không có quyền cho phép ly dị, cho nên dù có 100 tờ giấy ly dị cũng chẳng có chút giá trị nào trước mặt Chúa.

3/ Và thứ ba là Chúa nhắc mọi người phải nhớ đến những đứa trẻ. Đức Giêsu đã ôm trẻ nhỏ vào lòng, Ngài đã chúc lành cho chúng để nhắc mọi người phải thương yêu chúng, phải bao bọc chúng, đừng ruồng bỏ chúng để chúng phải bơ vơ vì cha mẹ chúng đã ly dị nhau; đừng ngăn cản, không cho chúng đến với Chúa bằng cách dạy chúng vào con đường bất mãn, nổi loạn, sa đoạ khi cha mẹ chúng đã ly dị với nhau.

Xét cho cùng luật Chúa cấm ly dị lại là một trợ giúp đặc lực cho các đôi vợ chồng trong lúc gặp khó khăn, giông tố, biết nhẫn nhịn, kiềm chế để giữ gìn hạnh phúc gia đình, và lành mạnh hóa xã hội. Đó cũng là một ơn huệ của bí tích Hôn nhân.

CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Người thanh niên trong bài Tin mừng hôm nay là một con người đạo đức. Anh đã thưa với Đức Giêsu: "Những giới răn ấy, con đã giữ từ thuở nhỏ" (Mc 10, 20). Người đã chăm chú nhìn anh và đem lòng thương mến. Người mời gọi anh tiến thêm một bước nữa: "Hãy đem bán hết gia tài, bố thí cho người nghèo khó và người sẽ có một kho báu trên trời, rồi đến theo Ta" (Mc 10, 21). Người thanh niên lại sụ nét mặt, buồn rầu bỏ đi vì anh ta có nhiều của cải. Lòng ham mê của cải đã thắng tình yêu dành cho Thiên Chúa và tha nhân. Tình yêu của anh chưa đủ mạnh để thúc đẩy anh làm điều nên làm và phải làm.

Tình yêu phát sinh sức mạnh. Thánh Augustinô quả quyết: "Cứ yêu rồi làm điều gì mình muốn". Tình yêu sẽ thúc đẩy chúng ta phải làm một cái gì đó cụ thể cho anh em, một cái gì đó anh em đang thực sự mong đợi. Chúng ta không thể nói yêu mến Chúa mà lại làm ngơ trước nhu cầu cấp bách của anh em.

"Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu có vào Nước Thiên Chúa" (Mc 10, 25).

Đây là một kiểu nói Á Đông, diễn tả một việc làm rất khó. Đức Giêsu đã từng tham dự những bữa tiệc sang trọng của người biệt phái giàu có, từng ăn uống tại nhà những người thu thuế lắm tiền, từng chịu ơn những phụ nữ nhân đức nhiều của. Vậy Người chỉ lên án những ai ham mê của cải, coi đồng tiền là chúa tể, làm nô lệ cho nó, để không dám mở tay ra với anh em và quảng đại với công việc của Thiên Chúa.

Bài Tin Mừng hôm nay gồm vào một bài học chính: Phải qua Thập Giá thì mới có thể đến Vinh Quang, không thể đột giai đoạn, không có con đường tắt. Bài Tin Mừng này khiến chúng ta phải xét lại đôi điều trong cuộc sống chúng ta.

Thứ nhất về lời cầu nguyện: Là người có đạo, chắc chắn chúng ta đã cầu nguyện rất nhiều. Trong khi cầu nguyện, chúng ta xin Chúa rất nhiều thứ: xin cho hằng ngày dùng đủ, xin cho gia đình hạnh phúc, xin cho con cái ngoan ngoãn, xin được khỏi cảnh túng thiếu, xin cho được qua một cơn tai nạn... Những lời cầu xin ấy chắc chắn là rất thành thực, rất tha thiết. Nhưng thành thật và tha thiết lắm thì cũng chỉ bằng lời cầu xin của ba mẹ con nhà Zêbêđê là cùng. Nhưng Chúa đâu có nhận lời cầu xin của ba mẹ con ấy. Tại sao vậy? Đó cũng là thắc mắc mà nhiều người đã đặt ra. Họ nói: Nhiều người không có đạo chẳng cầu xin gì hết mà vẫn giàu có, vẫn hạnh phúc, vẫn thành công; trong khi nhiều người có đạo cầu nguyện cầu xin hoài mà cũng chẳng được gì! Trước khi phàn nàn, trước khi bất mãn, chúng ta phải tự hỏi lại mình: phải chăng mình cũng giống như ba mẹ con nhà Zêbêđê chỉ muốn vinh quang mà chẳng muốn gian khổ? Phải chăng mình đã không chịu cố gắng mà chỉ mong Chúa làm phép lạ? Phải chăng mình không trồng cây mà chỉ muốn ăn trái. Chúa không phải là một Đấng chỉ biết ban ơn, chỉ làm phép lạ, mà Chúa là Đấng vạch đường chỉ lối, đường lối đúng, đường lối tốt để ai biết đi theo thì sẽ đến được hạnh phúc vinh quang.

Và điểm thứ hai: đường lối ấy là gì? Đó là con đường Thập giá dẫn đến vinh quang. Như vừa nói trên, chúng ta cầu nguyện nhiều, trước mỗi lần cầu nguyện, chúng ta đều làm dấu Thánh Giá thì xin hãy nhớ trước tiên ý nghĩa của cây Thánh Giá. Trước khi mở miệng xin Chúa một điều gì, hãy xét mình xem chúng ta đã vác Thánh Giá chưa: thánh giá là những nỗ lực làm việc, thánh giá là trách nhiệm hằng ngày, thánh giá là phấn đấu, là mồ hôi, là gian lao cực khổ... Tay chúng ta làm dấu Thánh giá trước khi miệng chúng ta mở lời cầu xin. Nhưng nếu xét thấy chúng ta đã chưa chịu vác Thánh giá thì chúng ta cũng không nên mong những lời cầu xin của chúng ta được chấp nhận.

Hãy cố gắng vác Thánh giá trước đi, nghĩa là hãy cố gắng trước đi với những khả năng của mình – sau đó mới cầu xin, để Chúa thêm ơn bù cho những gì mà sức cố gắng của chúng ta không vươn tới được. Như vậy, mọi việc chúng ta làm đều là hợp tác giữa cố gắng của mình với ơn Chúa giúp. Và có như vậy thì mới có thể thành công.

CHÚA NHẬT XXIX THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Chuyện hai người con nhà Dêbêđê xin được hai địa vị trong Nước Đức Giêsu không có gì lạ. Có lạ chẳng là họ đã xin điều đó liền ngay sau khi Đức Giêsu loan báo Ngài sẽ chịu nạn chịu chết.

Ai mà không thích địa vị. Nhiều người cũng giống hai môn đệ kia thôi, chỉ khác là không dám nói ra như họ.

Vả lại Đức Giêsu cũng không muốn lập một Giáo Hội không có phẩm trật. Giáo Hội, như bất cứ tổ chức nào khác, cũng cần có phẩm trật, kẻ trên người dưới chứ.

Cái đáng nói là hai môn đệ ấy đã xin một điều mà họ không hiểu:

– Họ không hiểu rằng trong Nước Chúa, địa vị rất khác với nước trần gian, vì địa vị là để phục vụ chứ không phải để được người ta phục vụ mình.

– Họ không hiểu rằng có địa vị trong Nước Chúa thì họ sẽ phải uống chén đắng chứ không phải sẽ ngồi đó mà hưởng thụ.

Tóm lại, họ không đáng trách vì đã ham muốn địa vị, nhưng đáng trách vì chưa hiểu mục đích và điều kiện của địa vị trong Nước Chúa, thế mà đã nhanh nhẩu xin cho bằng được.

Một lần Đức Hồng Y Roncalli vừa từ trên xe bước xuống. Ngài mới đi xa về. Phái đoàn tòa Giám mục ra đón. Mọi người ngạc nhiên khi thấy trên vai áo Hồng Y có vương mấy cọng rơm đồng quê. Ai hỏi ngài cũng cười xoà vui vẻ, nhưng mấy nhân viên phụ tá trên xe đều hiểu chuyện. Chiếc xe của Đức hồng Y đang từ hướng Bắc xuống miền Nam qua vùng đồng ruộng. Giữa đường một chiếc xe bò chở rơm sa hố. Người đánh xe gắng sức đẩy phụ nhưng xe không nhúc nhích. Đức Hồng Y cho xe dừng lại, xắn tay áo hò dô ta đẩy phụ, và chiếc xe rơm sa lầy lại chuyển bánh tiếp tục lên đường.

Những cọng rơm trên vai áo Hồng Y đối với ngài chỉ cười xoà cho qua. Nhưng thực sự tỏ rõ cho chúng ta một Hồng Y không quản ngại khó khăn hay sợ bẩn chiếc áo dòng sang trọng.

Sau này lên ngôi Giáo hoàng, Đức Gioan 23 vẫn tiếp tục sống nếp sống bình dị phục vụ.

Lần khác, cả giáo triều Rôma báo động: "*Đức Giáo hoàng mất tích*". Nhân viên an ninh đổ xô đi tìm. Cuối cùng người ta gặp ngài

đang chuyện trò thân mật với các tù nhân trong khám đường Rôma.

"Con người đến không phải để được phục vụ, nhưng là để phục vụ và ban mạng sống mình làm giá cứu chuộc cho nhiều người" (Mc 10, 45).

Đó là Hiến chương Nước Trời, là Hiệp Pháp Đức Kitô đã tuyên bố cho Giáo hội. Từ đây, mỗi tín hữu Kitô phải là đầy tớ của mọi người.

Người lãnh đạo trong Giáo hội chính là *"Đầy tớ của các đầy tớ"* (Sevrus Servorum). Chữ Latin *"Minister"* có nghĩa là đầy tớ. Vì thế, trong Giáo hội chỉ có kẻ thừa sai, người thừa tác, nữ tì, tôi tá, hay mục tử chăm lo cho đoàn chiên.

Mẹ của Giacôbê và Gioan xin Đức Giêsu cho hai con bà được làm tể tướng trong nước của Người. Nhưng họ đã không hiểu rằng Đức Giêsu không bước lên ngai vàng để thống trị, mà Người chỉ leo lên thập giá để hiến dâng mạng sống, để yêu thương và *"yêu cho đến cùng"* (Ga 13, 1).

Chúa cũng mời gọi các tín hữu Kitô hãy noi gương Người: Phục vụ và hiến dâng mạng sống cho tha nhân. Trước nhất là yêu thương phục vụ những người trong gia đình: *"Charity begin at home"* (Bác ái bắt đầu từ gia đình), sau đó mới lan tỏa sang những người chung quanh, nhất là những người nghèo hèn, yếu đuối.

Nếu chúng ta chưa nên giống được như Cha Maximilien Kolbe xin chết thay cho bạn tù, như thánh Martino Porres bán mình làm nô lệ, hoặc như cha Damien tông đồ người hủi, thì ít là mỗi ngày chúng ta hãy âm thầm phục vụ hết mình những người thân yêu, những người Chúa giao phó trong gia đình mình, trong cộng đoàn mình.

Báo chí Pháp đăng hình của Cha Damien sau mấy chục năm phục vụ trong trại cùi, ghép cạnh hình cha hồi còn trẻ. Tấm hình gây xúc động cho biết bao con người. Khi nhìn vào tấm hình, mẹ ngài không thể tin được con mình đã thay hình đổi dạng đến thế. Chính thái độ tận tụy phục vụ đã tiêu hao sức lực và tàn phá hình hài con người. Vì thế, chúng ta không thể phục vụ nếu không có sẵn một tấm lòng dẫn thân quảng đại. Người thành công nhất là người phục vụ cho đồng loại nhiều nhất.

CHÚA NHẬT XXX THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Thị giác và thị lực Cần phải phân biệt thị giác và thị lực. Thị giác là khả năng của đôi mắt có thể thấy. Thị lực là mức độ thấy của khả năng ấy: nhiều hay ít, xa hay gần, rõ hay mờ v.v. Người cận thị chỉ thấy được rất gần; người viễn thị thì thấy xa hơn. Thí dụ này giúp ta hiểu rằng chỉ có thị giác thôi thì chưa đủ, mà còn phải có thị lực tốt.

Hiểu rộng hơn một chút, thị lực không phải chỉ là mức độ thấy của đôi mắt, mà còn là của trí óc và của con tim. Có người chỉ thấy được cái thế giới chật hẹp và ích kỷ của bản thân mình; có người thấy được hoàn cảnh, tâm tư và nguyện vọng của

người khác.

Đức Giêsu là người có thị lực rất tốt: Ngài thấy Natanael đang ngồi dưới gốc cây vả trước khi ông tìm đến với Ngài; Ngài thấy tấm lòng của một bà goá dang hai xu trong thùng tiền đền thờ; Ngài thấy cõi lòng tan nát của người phụ nữ ngoại tình bị lôi đến sân đền thờ để chịu xét xử v.v.

Anh chàng Bartimê trong bài Tin Mừng hôm nay tuy mù nhưng cũng có thị lực tốt vì anh đã thấy được Đức Giêsu là Đấng Messia "Con Vua Đavít".

Không phải chúng ta có đôi mắt tốt thì đương nhiên chúng ta có thị lực tốt đâu. Vậy chúng ta hãy xin với Đức Giêsu: "Thưa Thầy xin cho con được thấy".

Đứng trước một người tàn tật

Đoạn Tin Mừng của Thánh Marcô kể chuyện Chúa Giêsu cứu chữa một người mù, có thể gợi lên vài suy nghĩ:

Ở đời chúng ta thấy có nhiều người tàn tật: có người thì mù, có người thì què, có người thì câm, có người thì rối loạn thần kinh... Trong số họ, có những kẻ bị tàn tật vì do một tai nạn, nhưng cũng có rất nhiều người bị tàn tật như thế ngay từ lúc mới sinh.

Đứng trước những người tàn tật ấy, người ta có thể có nhiều thái độ khác nhau: trẻ con thì vô tâm đến tàn nhẫn và chọc ghẹo những người đó "1,2,3 thẳng cha bán kẹo què giò, còn một giò đi kéo xe

lôi”; những kẻ có lòng hơn thì không nỡ chọc gheo nhưng ngậm ngùi tội nghiệp thông cảm; người thân của kẻ tàn tật thì đau khổ xót thương. Nhưng ngoài những thái độ chọc gheo, tội nghiệp và thương xót đó, người tín hữu chúng ta còn có thể có suy nghĩ nào hơn nữa không? Thưa có, đó là suy nghĩ về cuộc đời và những bất công của cuộc đời. Cuộc đời này quả thực có nhiều bất công: có người sinh ra thì mạnh khỏe xinh đẹp, có người sinh ra thì tàn tật xấu xí. Có kẻ sinh ra đã nằm sẵn trong một gia đình giàu có, địa vị; còn có kẻ sinh ra ngay trong một gia đình cơ cực túng thiếu. Một người vừa mới sinh ra đã mạnh khỏe, thông minh và thuộc một gia đình giàu có thì hầu như rất dễ thành công trong đời; còn một người sinh ra mà tàn tật, ngu đần lại nghèo khổ nữa thì rất khó mà ngóc đầu lên được trong xã hội. Thử hỏi những kẻ xấu số đó bản thân của họ có làm gì nên tội mà phải gánh chịu những thiệt thòi như vậy? Họ không có tội nhưng họ phải chịu thiệt thòi, đó là một sự bất công.

Nhưng chính những cái bất công ở đời này và sự bất lực không tạo được sự công bằng ở đời này đã giúp cho chúng ta tin rằng phải có một thế giới công bằng ở đời sau. Bởi vì nếu tất cả đều kết thúc ở đời này thì thật là chua xót quá đối với những kẻ xấu số tàn tật, thà họ không được sinh ra còn hơn. Thiên Chúa, Đấng đã tạo dựng nên họ không thể nào tàn nhẫn quá đến nỗi tạo ra họ chỉ là để cho họ chịu khổ đau. Vì thế mà chắc chắn phải có một cõi đời sau, khi đó mọi bất công sẽ không còn, những thiệt thòi sẽ được bù đắp xứng đáng, và công bình sẽ được thực hiện trọn vẹn.

Tóm lại, những cảnh bất công ở đời vừa làm cho lòng ta thương cảm, mà cũng vừa giúp chúng ta tin chắc rằng phải có một cõi đời sau, công bằng hơn, hoàn hảo hơn và hạnh phúc hơn. Ở đời này có một số bất công mà con người không thể nào bù đắp cho công bằng được, như tàn tật chẳng hạn.

Nhưng chính các bất công không bù đắp được mấy khiến loài người mơ tới một cõi đời khác sẽ không còn bất công.

Và qua phép lạ cứu chữa một người mù, Chúa Giêsu cho thấy rằng quyền năng Thiên Chúa có thể tạo ra một cõi đời như thế.

Như vậy phép lạ này là một bằng chứng về cõi đời sau. Đó là niềm tin của người Công giáo chúng ta.

HỌC HỎI LINH ĐẠO**Bài 105****TÌM HIỂU TỔNG CHIẾU
DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG***(Tiếp theo)***Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng****Dẫn vào**

Một vị hạt trưởng họ đã viết nhận định khích lệ một dự án mục vụ đầy nỗ lực tinh thần “sống đức tin” của giới trẻ trong giáo hạt ngài phụ trách như sau: “Xin nồng nhiệt chúc mừng và tích cực hiệp thông với VOF I-2024. Hy vọng sân chơi văn hóa lành mạnh, hoa trái đức tin sốt sắng... `cũng là sân chơi dân *Aeropagus* theo cách nói của ĐTGM Giu-se Nguyễn Năng – dành cho các bạn trẻ (1) thích âm nhạc, yêu thánh ca, (2) có khiếu kể chuyện...; muốn diễn tả đức tin bằng tâm tình cầu nguyện, muốn diễn tả tâm tình cầu nguyện bằng lời ca tiếng hát hoặc câu chuyện kể về đức tin, muốn ca hát và kể chuyện để cùng nhau sống đạo, khám phá những hoa trái đức tin quý báu, đồng thời góp phần vào công cuộc loan báo Tin Mừng’ Đức Ki-tô Giê-su”.¹ Tuyệt vời thay một dự án mục vụ!

Vâng, ta hãy nồng nhiệt chúc mừng! Nào hãy tích cực hiệp thông! Bởi lẽ khẩu hiệu của chương trình là: “Tiếng Đức Tin giữa sân chơi dân... kết thân người người... tươi cười hân hoan...”.² Bởi lẽ sứ vụ duy nhất của các Ki-tô hữu là: “Anh em hãy đi... loan báo Tin Mừng...”.³ Thật vậy, dự án nói trên là một chương trình sống đức tin và đã chính thức được mang tên “Tiếng Đức Tin VOF I-2024” (*The Voice of Faith*), vốn dĩ muốn theo ngay sau sự thành công “rực rỡ âm thanh và sắc màu” đáng quý trọng biết bao của chương trình “Tiếng hát Giáo đường III-2024” (THGD III-2024).⁴

¹ X. Ban MVGT GHPT, “Thông báo” trong VT số 02/2024 về chương trình “Tiếng Đức Tin VOF I-2024” (09-9-2024).

² *Ibid.*

³ *Mc 16,15.*

⁴ X. Liên Giang, “Tiệc âm nhạc thịnh soạn” trong chung kết “Tiếng hát giáo đường” (Báo CGvDT thứ Hai, 09/9/2024 12:05); <https://www.youtube.com/watch?v=7USRIaik63s>.

Theo đó, nhưng chú trọng nhiều hơn đến nội dung, Tiếng Đức Tin *VOF* là tên gọi chung nhằm diễn tả ơn đức tin thiên phú, là ân sủng Chúa ban làm nền tảng cho đời sống đạo, để ai nấy ý thức hơn trong bốn phận phải nỗ lực và kiên trì thực hiện các hoạt động mục vụ. Chẳng vậy mà “đón nhận ân xá là trải nghiệm sự thánh thiện của Giáo hội...”, là thật ra... được cùng Giáo hội đồng hành, được nỗ lực cùng nhau làm rõ nét hơn “những thành quả trong ơn cứu chuộc của Chúa Ki-tô... để tình yêu và sự tha thứ của Thiên Chúa có thể vươn tới khắp mọi nơi”.⁵

Misericordiae vultus 22,18-19

Đón nhận ân xá là trải nghiệm sự thánh thiện của Giáo hội, ban xuống trên muôn loài những thành quả trong ơn cứu chuộc của Chúa Ki-tô, để tình yêu và sự tha thứ của Thiên Chúa có thể vươn tới khắp mọi nơi. (APV 22,18) Chúng ta hãy sống sốt sắng Năm Thánh này, trong khi cầu xin Chúa Cha tha thứ tội lỗi cho chúng ta và tắm gội chúng ta trong “ân xá” xót thương của Ngài.⁶ (APV 22,19)

Chút suy tư...

Với mục đích tạo “sân chơi văn hóa lành mạnh, hoa trái đức tin sốt sắng – cũng là sân chơi dân *Aeropagus* theo cách nói của ĐTGM Giu-se Nguyễn Năng – dành cho các bạn trẻ (1) thích âm nhạc, yêu thánh ca, (2) có khiếu kể chuyện...; muốn diễn tả đức tin bằng tâm tình cầu nguyện, muốn diễn tả tâm tình cầu nguyện bằng lời ca tiếng hát hoặc câu chuyện kể về đức tin, muốn ca hát và kể chuyện để cùng nhau sống đạo, khám phá những hoa trái đức tin quý báu, đồng thời góp phần vào công cuộc loan báo Tin Mừng”,⁷ Tiếng Đức

---

⁵ APV 22,18.

⁶ *MV*, số 22.

⁷ “Đối thoại với các nền văn hóa là một trong những nhiệm vụ lớn của Hội Thánh, đặc biệt Hội Thánh tại châu Á (x. tông huấn *Ecclesia in Asia*). Văn hóa là “sân chơi dân” (*aeropagus*) để Hội Thánh gặp gỡ thế giới” (*LAGAM: 25 năm nhìn lại...*, trg. v).

Tin *VOFI*-2024 chọn cho mình khẩu hiệu: "Tiếng Đức Tin giữa sân chợ dân... kết thân người người... tươi cười hân hoan...".⁸

Thật vậy, cuộc thi *VOFI*-2024 đặt dấu nhấn mạnh mẽ nơi chủ đề: "Thống nhất trong điều chính, tương nhượng trong điều phụ, bác ái trong mọi sự".⁹ *Format* cuộc thi đặc biệt chú trọng đến "nội dung" (hơn là "hình thức"). Hành trình cuộc thi kéo dài tám tháng (từ 01-10-2024 đến 01-6-2025) được xem là quãng thời gian "thích hợp", cũng không chỉ được xem là dịp tốt để tập "hát", tập "kể" mà còn là dịp thuận tiện để thực hành "sống đạo"; nghĩa là, sống đức tin. Thí sinh có thể chọn thi (1) "ca hát", hoặc (2) "kể chuyện", hoặc cả "(1) và (2)".¹⁰ Sau mỗi vòng thi, việc lượng giá kết quả đạt được của các thí sinh sẽ căn cứ trên ba cột điểm chuẩn: (1) nhận xét và số "điểm chấm" của "cộng đồng"; (2) nhận xét và số "điểm chấm" của "hội đồng các nhà chuyên môn"; và (3) nhận xét và số "điểm chấm" của "ban tổ chức".¹¹

VOFI 2024 bao gồm điều lệ căn bản sau: bài hát hoặc câu chuyện kể thí sinh tuyển chọn để dự thi phải có nội dung chuẩn mực về "đức tin" và "văn hóa". Theo ơn soi dẫn của lời Chúa (từ nội dung của bài hát dự thi hoặc câu chuyện kể), các thí sinh được yêu cầu sẵn sàng chia sẻ thêm tâm tình sống đạo, chia sẻ những

---

⁸ Về mục đích và hình thức tổ chức, *VOFI* 2024 có "bà con họ hàng" với nhiều chương trình ca hát và kể chuyện... nhưng lại rất khác vì tính đặc thù của chương trình là "đức tin Ki-tô giáo". Trong đó, "Khôn ngoan thực thụ (chu toàn thánh ý), bất cứ việc chi (bất cứ điều gì), việc lớn quyết định (thình ý bề trên), việc nhỏ cũng nên (bàn với cấp dưới), không sợ ai cười (vì mình khiêm tốn), hát nuôi phần hồn (sữa nuôi phần xác), muôn vàn điều khác (phó thác Chúa Trời)" (*Sói đá vẫn cần có nhau...*, T85, số 10).

⁹ *In necessariis unitas; in dubiis libertas; in omnibus caritas.*

¹⁰ Lưu ý: nếu thí sinh nào muốn tham gia cả "(1) và (2)", thì phải thỏa đáp đủ các điều kiện như các thí sinh chỉ tham gia "(1)" hoặc "(2)". Mỗi tiết mục ("ca hát" hay "kể chuyện") không được dài quá sáu phút, cũng không nên ngắn hơn bốn phút (trừ lý do đặc biệt được BTC cho phép).

¹¹ Kết quả cuối cùng của mỗi vòng thi sẽ được công bố sau một thời gian lượng định cần thiết (phải có kết quả "điểm" trước vòng kế tiếp ít là một tuần). Theo dự kiến, các thành viên Ban tổ chức, Ban giám khảo bao gồm nhiều vị hữu trách, phong phú kiến thức, hiểu biết và giàu kinh nghiệm chuyên môn: Ns. ThS. Phê-rô Hồ Ngọc Linh, Cs. ThS. Diệu Hiền, Cs. Vy Oanh, Cs. Đoàn Thùy, Lm. TS. Gio-an KK Nguyễn Văn Hình, TS. Ma-ri-a Ngô Thị Ngọc Huyền, TS. Giu-se Cao Văn Quang, Lm. GSTS. KLG TG. Bằng Hữu SCD...

cảm nghiệm của bản thân.¹² *Format* cuộc thi đặc biệt chú trọng đến “nội dung”, được BTC ghi âm, ghi hình, xét duyệt và phát sóng trên các kênh truyền thông của giáo hạt Phú Thọ và VOF I-2024 (Tiếng hát *Fructus Fidei*, Truyền thông LAGAM, Bao la lòng Chúa xót thương...), và cả những kênh truyền thông có liên hệ khác nữa.¹³

Nói tóm lại, và cũng là để bổ sung, chắc chắn các thí sinh phải là các Ki-tô hữu (1) say mê ca hát, cách riêng những ca khúc “thánh nhạc vào đời”, hoặc (2) yêu thích công việc kể chuyện đức tin, những câu chuyện sống đạo; muốn tích cực dẫn thân vào “sân chơi văn hóa lành mạnh, hoa trái đức tin sốt sắng”.¹⁴ Vì thế, được đóng vai trò đặc biệt quan trọng trong các hoạt động mục vụ của VOF I-2024, ban truyền thông, ban tuyển sinh, ban lễ tân, ban hậu cần, ban tài chính... và mọi thành viên tham gia chương trình phục vụ được kỳ vọng... luôn phải hoạt động tương tác để hỗ trợ lẫn nhau nhiều nhất có thể. Nghĩa là, khi “đón nhận ân xá là trải nghiệm sự thánh thiện của Giáo hội...”, là được cùng Giáo hội đồng hành, VOF I-2024 được nỗ lực cùng nhau làm rõ nét hơn “những thành quả trong ơn cứu chuộc của Chúa Ki-tô... để tình yêu và sự tha thứ của Thiên Chúa có thể vươn tới khắp mọi nơi”,¹⁵ cách đặc biệt trong thời đại rất cần ơn tha thứ và khát khao tình yêu xót thương của Chúa.¹⁶

11-9-2024, GTHH

---

¹² BTC VOFI-2024 có trách nhiệm giữ cho mình quyền thích ứng linh hoạt các thể lệ, điều kiện... sao cho thật phù hợp với mục đích đã nêu.

¹³ Thời gian đăng ký chính thức: Từ 01-10-2024 đến 30-11-2024 (c/o Facebook *tiengductin, tiengfidei*), VOFI-2024 sẽ tiếp nhận tối đa khoảng 200 hồ sơ đăng ký hợp lệ (200 thí sinh): (1) Vòng 1 “Gặp gỡ”: 01-12-2024: Giao lưu, thi gián tiếp (gửi clip: trước 01-12-2024) và Ban Giám khảo sẽ chấm để chọn ra 40 thí sinh vào Vòng 2 (ngay sau Vòng 1, nội dung chi tiết các vòng thi còn lại sẽ lần lượt được công bố, trình bày, và hướng dẫn cụ thể hơn); (2) Vòng 2 “Lắng nghe”: 05-01-2025: Thấu hiểu - thi trực tiếp; (3) Vòng 3 “Phân định”: 02-02-2025: Cân nhắc - thi trực tiếp; (4) Vòng 4 “Trình bày”: 02-3-2025: Tương tác - thi trực tiếp; (5) Cao điểm “Tinh tâm”: 06-4-2025: Bình an của Đức Ki-tô (POC) kiến tạo sự quân bình...; (6) Vòng 5 “Tuyển chọn”: 04-5-2025: Lượng giá - thi trực tiếp; (7) Gala “Trao giải”: 01-6-2025: Hân hoan phụng mệnh trong tinh thần sốt sắng sống đức tin.

¹⁴ Tuổi của thí sinh: từ 18 đến 40 tuổi (x. CCCD).

¹⁵ APV 22,18.

¹⁶ X. MV, số 22.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 10/2024 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 04/10/2024; **Chủ Tế: LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 11/10/2024; **Chủ Tế: LM Michael Nguyễn Tiên Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh, hạt Phú Nhuận.
- Ngày 18/10/2024; **Chủ Tế: LM Giuse Đặng Chí Lĩnh**, TTMV Tgp Sài Gòn – TPHCM.
- Ngày 25/10/2024; **Chủ Tế: LM Đaminh Trần Dũng**, SSS.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà thờ Khiết Tâm (28, Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 01/10/2024 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx. Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.
- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q. 3) lúc 17g30, ngày 03/10/2024 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx. Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Hà Nội (685, Thống Nhất, P.13, quận Gò Vấp), lúc 15g00, ngày 03/10/2024 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM Giuse Hoàng Đình Hải**, Chánh xứ Gx. Hà Nội.
- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Trung Mỹ Tây 4, xã Trung Mỹ Tây, H. Hóc Môn), lúc 15g00 ngày 05/10/2024

(thứ bảy ĐT). **Chủ Tể: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh xứ Gx. Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn,

- **HẠT SÀI GÒN - CHỢ QUÁN: Nhà Thờ Chợ Quán** (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 30/10/2024. **Chủ Tể: LM Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx. Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt Sài Gòn – Chợ Quán.

- **HẠT GIA ĐỊNH: Nhà thờ Bình Lợi** (24/1 Bình Lợi, P. 13, Q. Bình Thạnh) lúc 17g00, ngày 8/10/2024. **Chủ tể: LM. Giuse Maria Lương Đức Nguyễn**, Chánh xứ Gx Bình Lợi.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ: Nhà thờ Tân Việt** (241 bis Trường Chinh, P. 12, Q Tân Bình) lúc 15g00 ngày 01/10/2024. **Chủ tể: LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

Trước Thánh Lễ, có giờ Tôn Kính Lòng Chúa Thương Xót và cầu nguyện theo các ý người xin.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 08/2024

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT HÓC MÔN:

1.Lh. Dôminicô Vũ Hựu & Maria Vũ Thị Duyên, Giáo xứ Bùi Môn.

AN NHÂN GIÚP CÁC EM NGƯỜI DÂN TỘC GP BAN MÊ THUẬT:

1. Anh/chị Hoàng/Phượng, Giáo xứ Bến Cát, hạt Gò Vấp:
2.000.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (09/2024) (Xin xem hình nơi trang bìa)

I- Giáo hạt Biên Hòa hành hương Kính Lòng Chúa Thương Xót đầu tháng 09/2024

"Chúng ta cùng nhau dâng lên Chúa lời kinh ca tụng Lòng Chúa Thương Xót thay mặt cho Giáo Phận, và chúng ta nhìn lên Chúa,

cầu khẩn xin Chúa ghé mắt nhìn đến Giáo phận chúng ta, nhất là những người đau yếu bệnh tật, những người cô đơn, những người nghèo... cần đến Lòng Chúa Thương xót cách đặc biệt. Chúng ta khẩn nài xin Chúa lắng nghe”.

Đó là những tâm tình của Đức Cha Giuse Đinh Đức Đạo - Nguyên Giám mục Giáo phận Xuân Lộc nói với cộng đoàn hành hương của Giáo Hạt Biên Hòa trong Thánh Lễ ngày hành hương vào chiều Thứ Sáu, 06/9/2024, mà Đức Cha chủ tế.

Như lịch đã được phân chia, ngày Thứ Sáu đầu tháng hôm nay, quý Cha Quản hạt, Cha Đặc trách Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót (HH LCTX), quý Cha, cùng quý ông bà, anh chị em hội viên HH LCTX của Giáo Hạt Biên Hòa đã thay mặt Giáo phận để hành hương kính Lòng Thương Xót Chúa tại Trung tâm Hành hương LCTX tại Giáo xứ Suối Cát, Giáo hạt Gia Ray, Giáo phận Xuân Lộc.

Với tháng Chín sẽ có những ngày lễ như Suy tôn Thánh Giá (14/9) và Đức Mẹ Sầu Bi (15/9), nên chủ đề của ngày hành hương của Giáo Hạt Biên Hòa mời gọi mọi người cùng “Noi gương Đức Mẹ, sống Mẫu nhiệm Thập giá: Đức Mẹ Sầu Bi”. Chính trong ý nghĩa này, cộng đoàn hành hương được mời gọi cùng “Cầu nguyện cho mọi người đau khổ, đặc biệt là các bà mẹ đau khổ trong Giáo phận được thêm sức mạnh tinh thần, nhờ Thập Giá Chúa Giêsu”.

Trước Thánh Lễ, quý cộng đoàn đã cùng nhau lần chuỗi Lòng Thương Xót Chúa, để trong những tâm tình chung và riêng, Thiên Chúa, Đấng giàu lòng xót thương sẽ đoái thương và đỡ nâng từng người trong những hoàn cảnh và lời cầu xin của họ.

Cùng đồng tế với Đức Cha Giuse trong Thánh Lễ ngày hành hương của Giáo Hạt Biên Hòa có quý Cha Đặc trách HH LCTX Giáo phận, Cha Quản hạt, Cha Đặc trách HH LCTX, cùng quý Cha Giáo Hạt Biên Hòa, cũng như quý Cha Giáo Hạt Gia Ray.

Với phụng vụ cử hành Lễ Đức Mẹ Sầu Bi, từ các bài đọc trong Phụng vụ Lời Chúa (Is 66, 10-14c, Dt 5, 7-9 và Ga 19, 25-27), ý tưởng đầu tiên Đức Cha chia sẻ với cộng đoàn phụng vụ khi nói đến “sự ngạc nhiên” có thể đến trong tâm trí mỗi người khi vừa chiêm ngắm khuôn mặt Mẹ Sầu bi, cùng lưỡi gươm đâm thấu tim Mẹ trong nỗi đau thương, nhưng đồng thời lại được mời gọi “hãy

vui lên” như trong bài đọc 1 cộng đoàn vừa lắng nghe. “Làm sao có thể vui lên trong một bối cảnh như vậy?”. “Lý do có thể được”. Đức Cha tiếp, “là bởi vì đau khổ của Đức Mẹ được sống với sức mạnh của tình yêu và lòng trông cậy vào Thiên Chúa, trở thành nguồn sức sống, nguồn vui cho tất cả nhân loại, mọi thời đại”. Đồng thời, từ bài đọc 2 khi nói về Chúa Giêsu “Đầu là Con Thiên Chúa, Người đã học vâng phục” với Chúa Cha “với những đau khổ Người chịu” để “trở nên căn nguyên ơn cứu độ đời đời cho tất cả những kẻ từng phục Người”. Liên hệ với cuộc đời của mỗi người, Đức Cha nói, “ai trong chúng ta đều có những đau khổ”. Nhưng, như Đức Cha dẫn giải, có hai loại người đối diện, sống với đau khổ của mình. Loại thứ nhất là những người sống với đau khổ của bản thân bằng sự bực bội, thù hằn, nên làm cho môi trường sống xung quanh họ trở nên ảm đạm, tối tăm, làm cho những người xung quanh buồn theo. Đối ngược lại, như Đức Mẹ và Chúa Giêsu, khi đối diện đau khổ và cái chết đau thương, bất công trên Thập giá, các Ngài đã làm cho những đau khổ đó “nảy sinh sự sống, khơi lên niềm vui trào dâng cho toàn thể nhân loại, từ thế hệ này đến thế hệ khác, từ đời này đến đời kia, cho đến tận chúng ta”. Ngài nói tiếp về niềm vui nảy sinh từ đau khổ khi mọi người tham dự Thánh Lễ, vì khi cử hành Thánh Lễ, “là chúng ta cử hành lại cái chết đau đớn của Chúa Giêsu, nhưng chúng ta lại hát Vinh Danh, hát Halleluia”. Và hôm nay, như Đức Cha tiếp tục chia sẻ, “Lễ Mẹ Sầu Bi mời gọi chúng ta tập sống đau khổ như Đức Mẹ và Chúa Giêsu”. Kết thúc bài giảng, Đức Cha mời gọi cộng đoàn hành hương, hãy cầu xin điều đẹp lòng Chúa, nếu Ngài có thể cất đi những đau khổ, nhược bằng không, vẫn trong thánh ý Chúa, xin Chúa ban thêm sức mạnh để “chúng ta biến đau khổ thành nguồn ơn cứu độ”.

Thánh Lễ tiếp tục với phần phụng vụ Thánh Thể, trong tâm tình sốt mến của mỗi người, để với Hy tế Thánh Thể, từng người không chỉ được hiệp thông trong đau khổ của Chúa Giêsu nhưng lại vẫn tràn ngập được niềm vui của ơn cứu độ, mà họ sẽ được sống trong thực tại đời thường của họ mỗi ngày.

Trước khi nhận phép lành cuối lễ, vị đại diện của HH LCTX Giáo hạt Biên Hòa đã kính dâng lên Đức Cha Giuse, Cha Đặc trách HH LCTX, quý Cha Quản hạt và quý Cha Giáo Hạt Biên Hòa tâm tình tri ân cảm mến vì biết bao yêu thương mà các ngài đã chăm lo đời

sống thiêng liêng của họ. Ngoài những lời đáp từ cảm ơn của vị đại diện, Đức Cha Giuse cũng nhắc lại tâm tình của ĐTC Phanxicô trong việc chăm sóc môi sinh mà mỗi người có thể thực hiện trong môi trường sống của họ. Và một lần nữa, nhắc lại lời chia sẻ trong bài giảng trước khi mọi người trở về với đời thường của họ, Đức Cha nói, "Xin mọi người hãy thánh hóa những đau khổ lớn nhỏ trong cuộc đời của mình bằng cách dâng những đau khổ đó như món quà, tình yêu dâng lên Thiên Chúa và nguyện cầu cho những người cần Lòng Chúa Thương xót".

Nt. Teresa Ngọc Lễ, OP

Ảnh: MVTT Gx Suối Cát.

II- Chương trình hành hương kính LCTX tháng 10 năm 2024 tại Gx Suối Cát.

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 04/10/2024

Giáo hạt Long Thành & Phước Lý phụ trách

Chủ đề:

ĐẾN VỚI MẸ MARIA, MẸ CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT

QUA VIỆC LẦN HẠT MÂN CÔI.

"Kính chào Trinh Nữ đầy ơn phước, Thiên Chúa ở cùng Trinh Nữ".

(Lc 1, 28)

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00'- 14g30': Đón tiếp.

14g30'- 15g00': Lần chuỗi LCTX.

15g00'- 15g40': Chia sẻ về chủ đề tháng 10 (Cha đặc trách hạt Long Thành).

15g40'- 16g00': Giải lao, chuẩn bị đoàn rước.

16g00'- 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự).

- Kết thúc.

Lm. Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HH. LCTX – Gp. XL

**ỦY BAN GIÁO DÂN
GIÁO TỈNH SÀI GÒN**

**CÁC BÀI THƯỜNG HUẤN DÀNH CHO GIÁO DÂN
CÁC HỘI ĐOÀN TÔNG ĐỒ TRONG GIÁO HỘI HIỆP HÀNH**

**TỔNG QUAN VỀ GIÁO HỘI HIỆP HÀNH:
HIỆP THÔNG – THAM GIA – SỨ VỤ**

Lm. Anton Hà Văn Minh

Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi toàn thể Giáo hội suy ngẫm về một chủ đề có tính quyết định đối với đời sống và sứ mạng của mình: “Chính con đường hiệp hành này là điều mà Thiên Chúa mong đợi nơi Giáo hội của thiên niên kỷ thứ ba”. Sau cuộc canh tân Giáo hội do Công đồng Vatican II đề xuất, cuộc hành trình chung này vừa là một hồng ân vừa là một nhiệm vụ. Bằng cách cùng nhau suy ngẫm về cuộc hành trình đã được thực hiện cho đến nay, các thành viên đa dạng của Giáo hội sẽ có thể học hỏi từ kinh nghiệm và quan điểm của nhau, dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. Được soi sáng bởi Lời Chúa và hiệp nhất trong lời cầu nguyện, chúng ta sẽ có thể nhận ra các quá trình tìm kiếm ý Chúa và theo đuổi những con đường mà Chúa mời gọi chúng ta – hướng tới sự hiệp thông sâu sắc hơn, sự tham gia đầy đủ hơn và sự cởi mở hơn để hoàn thành sứ mệnh của chúng ta trong thế giới. Trước hết, tính hiệp hành biểu thị một phong cách đặc biệt đánh giá đời sống và sứ mệnh của Giáo hội, thể hiện bản chất của Giáo hội là Dân Chúa cùng nhau hành trình và tập hợp thành cộng đoàn, được Chúa Giêsu triệu tập trong quyền năng của Chúa Thánh Thần để loan báo Tin Mừng.

Tính hiệp hành phải được thể hiện trong cách sống và làm việc thông thường của Giáo hội. Theo nghĩa này, tính đồng nghị giúp toàn thể Dân Chúa cùng nhau tiến bước, lắng nghe Chúa Thánh Thần và Lời Chúa, tham gia vào sứ mạng của Giáo hội trong sự hiệp thông mà Chúa Kitô thiết lập giữa chúng ta. Cuối cùng, con đường cùng nhau bước đi này là cách hiệu quả nhất để thể hiện và thực hành bản chất của Giáo hội là dân lũ hành và truyền giáo của Thiên Chúa. Toàn thể Dân Chúa chia sẻ phẩm giá và ơn gọi chung qua Bí tích Rửa tội. Nhờ Bí tích Rửa tội, tất cả chúng ta đều được

mời gọi trở thành những người tham gia tích cực vào đời sống của Giáo hội. Trong các giáo xứ, các cộng đoàn Kitô hữu nhỏ, các phong trào giáo dân, các cộng đoàn tu trì và các hình thức hiệp thông khác, tất cả chúng ta đều được mời gọi lắng nghe nhau để lắng nghe những thúc giục của Chúa Thánh Thần, Đấng dẫn dắt hướng dẫn những nỗ lực nhân bản của chúng ta, thổi sức sống và sức sống vào Giáo hội và dẫn chúng ta vào sự hiệp thông sâu sắc hơn vì sứ mệnh của chúng ta trong thế giới.

“Vì một Giáo hội hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ mệnh”. Ba chiều kích này có mối liên hệ sâu sắc với nhau. Đó là những trụ cột quan trọng của một Giáo hội có tính hiệp hành.

1. Hiệp thông:

Bằng ý chí nhân hậu, Thiên Chúa quy tụ chúng ta lại với nhau như những dân tộc đa dạng có cùng một đức tin, qua giao ước mà Người ban cho dân Người. Sự hiệp thông mà chúng ta chia sẻ có cội rễ sâu xa nhất trong tình yêu và sự hiệp nhất của Ba Ngôi. Chính Chúa Kitô hòa giải chúng ta với Chúa Cha và hiệp nhất chúng ta với nhau trong Chúa Thánh Thần. Cùng nhau, chúng ta được truyền cảm hứng khi lắng nghe Lời Chúa, qua Truyền thống sống động của Giáo hội, và đặt nền tảng trên cảm thức đức tin mà chúng ta chia sẻ. Tất cả chúng ta đều có vai trò trong việc nhận thức và sống theo lời mời gọi của Thiên Chúa dành cho dân Người.

Trong sự Hiệp thông Giáo Hội bao gồm hai chiều kích: Hợp nhất và đa dạng, đồng nhất và riêng biệt. Sự duy nhất của Giáo Hội được xây dựng trên hai chiều kích này qua mỗi tương giao được đặt trên nền tảng một đức tin duy nhất, và vì thế chỉ có một Dân Thiên Chúa được Người tuyển chọn và nói như Thánh Phaolô: ‘chỉ có một Thiên Chúa, một Đức tin, một Phép rửa’ (Eph 4, 5). Các chi thể cùng chung một phẩm giá vì đã được tái sinh trong Chúa Kitô, cùng một ân huệ được làm con cái, một ơn gọi trở nên trọn lành, một ơn cứu độ và một niềm hy vọng duy nhất và một đức ái không phân chia. Do đó, trong Chúa Kitô và trong Giáo hội, không còn có sự hơn kém về nguồn gốc hay dân tộc, vì địa vị xã hội hoặc vì nam nữ, bởi lẽ ‘không còn người Do thái hoặc Hy Lạp, nô lệ hay tự do, nam hay nữ, vì anh em hết thảy đều là một trong Chúa Giêsu Kitô’ (Gal 3, 28; x. Col 3, 11).

Đức Phanxicô khai sáng thêm tính hiệp hành của Giáo Hội trong yếu tố duy nhất: "Các tín hữu trong Giáo Hội cũng giống các thành viên trong gia đình mỗi người chúng ta nhận được tất cả những gì giúp chúng ta lớn lên, trưởng thành và sống. Ta không thể tự tăng trưởng một mình, không thể tự mình bước đi, tự cô lập, nhưng tiến bước và tăng trưởng trong một cộng đoàn, trong một gia đình. Trong Giáo Hội chúng ta có thể nghe Lời Chúa, tin chắc rằng sứ điệp mà Chúa ban cho chúng ta, trong Giáo Hội chúng ta có thể gặp Chúa trong các bí tích là những cánh cửa mở rộng qua đó ánh sáng Chúa Kitô chiếu rọi cho chúng ta, những dòng suối từ đó chúng ta kín múc chính sự sống của Thiên Chúa; trong Giáo Hội chúng ta học cách sống tình hiệp thông, tình thương đến từ Thiên Chúa"¹⁷.

2. Tham gia:

Lời kêu gọi sự tham gia của tất cả những người thuộc Dân Chúa – giáo dân, tu sĩ và linh mục – tham gia vào việc thực hành việc lắng nghe nhau một cách sâu sắc và tôn trọng. Việc lắng nghe này tạo ra không gian để chúng ta cùng nhau lắng nghe Chúa Thánh Thần và hướng dẫn những khát vọng của chúng ta đối với Giáo hội của Thiên niên kỷ thứ ba. Việc tham gia dựa trên thực tế là tất cả các tín hữu đều có đủ tư cách và được kêu gọi phục vụ lẫn nhau thông qua những ân sủng mà mỗi người đã nhận được từ Chúa Thánh Thần. Trong một Giáo hội hiệp hành, toàn thể cộng đồng, trong sự đa dạng tự do và phong phú của các thành viên, được kêu gọi cùng nhau cầu nguyện, lắng nghe, phân tích, đối thoại, phân định và đưa ra lời khuyên về việc đưa ra các quyết định mục vụ sao cho phù hợp nhất với ý muốn của Thiên Chúa. Phải thực hiện những nỗ lực thực sự để đảm bảo sự tham gia của những người ở bên lề hoặc những người cảm thấy bị loại trừ.

Tại cuộc gặp gỡ phái đoàn đông đảo đại diện cho Giáo phận Rôma tại đại sảnh Phaolô VI vào ngày 18-9-2021, Đức Thánh Cha Phanxicô đã nói về tiến trình hiệp hành: "*Hành trình này được quan niệm như một năng động tính của việc lắng nghe lẫn nhau, tôi*

---

¹⁷ Đức Phanxicô, bài Giáo lý về "Giáo Hội Công giáo", ngày 9-10-2013 tại quảng trường Roma, nguồn: https://www.vatican.va/content/francesco/en/audiences/2013/documents/papa-francesco_20131009_udienza-generale.html

muốn nhấn mạnh điều này: một năng động tính của việc lắng nghe lẫn nhau, được thực hiện ở mọi bình diện của Giáo Hội, bao gồm toàn bộ Dân Chúa. Đức Hồng Y Đại Diện và các Giám Mục Phụ Tá phải lắng nghe nhau, các linh mục phải lắng nghe nhau, các tu sĩ phải lắng nghe nhau, giáo dân phải lắng nghe nhau. Và sau đó, mọi người cùng lắng nghe nhau. Lắng nghe chính anh chị em; nói chuyện và lắng nghe nhau¹⁸.

Đức Thánh Cha Phanxicô mô tả hai mục tiêu liên quan đến nhau của quá trình lắng nghe này: "lắng nghe Thiên Chúa, để cùng với Ngài chúng ta có thể nghe thấy tiếng kêu của dân Ngài; lắng nghe dân Ngài cho đến khi chúng ta hòa hợp với ý muốn mà Thiên Chúa kêu gọi chúng ta". Sự phân định cộng đồng giúp xây dựng các cộng đồng hưng thịnh và kiên cường phục vụ sứ mệnh của Giáo hội ngày nay. Sự phân định là một ân sủng của Thiên Chúa, nhưng nó đòi hỏi sự tham gia của con người chúng ta bằng những cách đơn giản: cầu nguyện, suy tư, chú ý đến tâm trạng nội tâm của mình, lắng nghe và nói chuyện với nhau một cách đích thực, có ý nghĩa và chào đón.

Thế nhưng để có thể lắng nghe nhau, đòi hỏi chúng ta phải noi theo Đức Kitô bài học về sự hiền lành và khiêm nhường. Bởi sự lắng nghe là lời mời gọi đi ra khỏi chính mình, khỏi tính tự ái kiêu căng. Một cuộc hành trình đi ra khỏi chính mình để lắng nghe người khác chính là chúng ta đang nói với người khác, lời được cất lên trong tinh lặng nơi môi miệng, và được nói ra từ tâm trí của sự thấu hiểu với thái độ tôn trọng, và nhã nhặn, đây là tiếng nói của trái tim mà âm vang của nó được phát ra từ tấm lòng khiêm cung.

Khởi sự lắng nghe là lời khẩn cầu xin Chúa Thánh Thần ban ơn can đảm, can đảm để lắng nghe nhau. Cẩm nang cho Thượng Hội Đồng về tính hiệp hành nhấn mạnh: "*Mọi người đều có quyền được người khác lắng nghe, cũng như mọi người đều có quyền được nói. Cuộc đối thoại hiệp hành phụ thuộc vào sự can đảm của cả người nói lẫn người nghe. Không phải là sửa soạn lao vào cuộc tranh luận để tranh thắng. Đúng hơn, là đón chào những gì người khác nói*

---

¹⁸ Đức Phanxicô, *Bài nói chuyện với Giáo Phận Roma ngày 18-9- 2021*, bản tiếng việt do Vũ Văn An chuyển ngữ
Nguồn: <http://www.vietcatholicnews.net/News/Home/Article/271325>

*như cách thế qua đó Chúa Thánh Thần có thể nói vì lợi ích của mọi người*¹⁹.

Cuối cùng là học cách lắng nghe trong sự kiên nhẫn. Đức Phanxicô trong bài giảng Thánh lễ khai mạc Thượng Hội Đồng về tính đồng nghị đã nói: *"Chúng ta có giỏi lắng nghe không? 'Thính giác' của trái tim chúng ta tốt đến mức nào? Chúng ta có cho phép mọi người bộc lộ bản thân, bước đi trong đức tin dù họ gặp khó khăn trong cuộc sống, và trở thành một phần của đời sống cộng đồng mà không bị cản trở, từ chối hoặc phán xét không? Học cách lắng nghe lẫn nhau là một bài tập chậm và có lẽ mệt mỏi .... Chúng ta đừng làm cách âm trái tim chúng ta; nhưng phải làm sao để chúng ta không bị bao vây trong những điều chắc chắn của chúng ta. Quá thường là những điều chắc chắn của chúng ta có thể khiến chúng ta đóng cửa. Chúng ta hãy lắng nghe lẫn nhau"*²⁰.

3. Sứ mệnh:

Giáo hội tồn tại để truyền giáo. Chúng ta không bao giờ có thể tập trung vào chính mình. Sứ mệnh của chúng ta là làm chứng cho tình yêu của Thiên Chúa giữa toàn thể gia đình nhân loại. Tiến trình Thượng hội đồng này có một chiều kích truyền giáo sâu sắc. Nó nhằm mục đích giúp Giáo hội làm chứng tốt hơn cho Tin Mừng, đặc biệt với những người sống ở các vùng ngoại vi về tinh thần, xã hội, kinh tế, chính trị, địa lý và hiện sinh của thế giới chúng ta. Bằng cách này, tính hiệp hành là một con đường qua đó Giáo hội có thể hoàn thành sứ mệnh truyền giáo của mình một cách hiệu quả hơn trên thế giới, như một men phục vụ cho việc Nước Thiên Chúa sắp đến.

Bởi đó nhiệm vụ của Giáo hội chính là: mang ơn cứu độ được Chúa Cha trao ban đến cho hết mọi dân tộc để tất cả mọi người được nên một với nhau, ơn cứu độ chính là "vương quốc Thiên Chúa" trong viễn tượng cách chung. "Giáo hội có bốn phận loan báo không phải là chính mình, mà là Nước Thiên Chúa đang hiện diện ở giữa lòng lịch sử, và làm chứng với những bằng chứng thực sự khả tín, cho Nước ấy. Là bí tích của Nước Thiên Chúa ở trong

---

¹⁹ Cẩm nang cho Thượng Hội đồng Giám mục về tính hiệp hành, số 2.3.

²⁰ Đức Thánh Cha Phanxicô, *Bài giảng trong Thánh lễ khai mạc Thượng Hội Đồng về tính Hiệp hành ngày 10-10-2021 tại Roma*, Bản dịch Việt Ngữ của J.B. Đặng Minh An nguồn: Vietcatholic News 10/Oct/2021

thế giới, Giáo hội có trách vụ thông truyền cho những người khác Tin Mừng về Nước Chúa đã được Đức Giêsu Kitô khai mở ở giữa lòng lịch sử”.

Nhiệm vụ rao truyền và thiết lập Nước Thiên Chúa trong mọi dân tộc, được gọi là sứ vụ của Giáo hội với ba *nội dung* chính yếu, chính là tiếp tục loan báo Tin Mừng của Chúa Giêsu về Nước Thiên Chúa đã đến ở trong Người (Martyria)- sứ vụ tiên tri; cử hành các Bí tích như là dấu chỉ hiện tại hóa công trình cứu chuộc của Thiên Chúa (Liturgia)- sứ vụ tư tế; nối gót các môn đệ của Chúa Giêsu trên con đường phục vụ cho những kẻ bé mọn và nghèo hèn của thế giới này (diakonia) – sứ vụ vương đế.

Giáo hội là cộng đoàn của những người được mời gọi kết hiệp cùng Chúa Kitô, “phát xuất từ Người, sống nhờ Người và hướng về Người” (LG, số 3). Có thể nói, Giáo Hội được hình thành trong đời sống, cái chết và sự phục sinh của Người; Thần khí của Người hợp nhất Giáo hội và Giáo hội vâng theo ý muốn của Người, Giáo hội phục vụ Người hiện diện nơi nhân loại nhằm cứu chuộc và giải phóng con người khỏi bóng đêm của tội lỗi, và đưa họ vào sự sống vĩnh cửu trong Nước Thiên Chúa. Đó chính là sứ vụ của Giáo Hội.

Sứ vụ của Giáo Hội là loan báo tình thương của Chúa, bởi đó điều chính yếu của lời loan báo là lòng thương xót, bởi đó tất cả các Kitô hữu được kêu gọi trở thành những người có lòng trắc ẩn và lòng thương xót. Chính Thiên Chúa là Đấng chỉ cho chúng ta rằng Ngài là vị một Thiên Chúa nhân hậu và tràn đầy lòng thương xót. Chúa Giêsu không chỉ nói về lòng thương xót của Thiên Chúa và giải thích bằng sự so sánh và dụ ngôn, mà trên hết, Người còn là hiện thân và nhân cách hóa lòng thương xót. Theo một nghĩa nào đó, Ngài là lòng thương xót của Thiên Chúa. Thiên Chúa đã trao cho chúng ta nhiệm vụ tiếp tục sứ mạng của Ngài: đến lượt chúng ta mạc khải lòng thương xót của Thiên Chúa cho thế giới. Chúng ta phải hết lần này đến lần khác làm cho tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa trở nên hữu hình trong mỗi nền văn hóa mới của con người. Lòng trắc ẩn và lòng thương xót thúc đẩy chúng ta thực hiện sứ mệnh. Trên thực tế, chúng ta phải lưu ý rằng việc truyền giáo là trọng tâm của đời sống Kitô hữu. Một người không có ý thức về sứ mạng không thể được coi là Kitô hữu trọn vẹn. Lời kêu gọi truyền giáo của chúng ta có nghĩa là chúng ta tập trung hơn vào

nhu cầu của những người mà chúng ta được sai đến hơn là duy trì cách thức làm việc của mình. Đức Thánh Cha Phanxicô nói như thế này: “Tôi mơ về một ‘lựa chọn truyền giáo’, nghĩa là một động lực truyền giáo có khả năng biến đổi mọi thứ, để các phong tục, cách thức hoạt động, thời gian và lịch trình, ngôn ngữ và cơ cấu của Giáo hội có thể được chuyển tải một cách thích hợp cho việc truyền giáo của thế giới ngày nay, hơn là để tự bảo vệ mình (Niềm Vui Tin Mừng 27). Thay vì nản lòng trước thách thức trở thành nhà truyền giáo, Đức Thánh Cha Phanxicô thường quay lại với ý tưởng rằng chúng ta càng thực sự truyền giáo thì chúng ta sẽ càng vui mừng hơn. “Bằng cách sống đức tin của chúng ta bằng cả lời nói và việc làm, Đức Thánh Cha Phanxicô hứa với chúng ta niềm vui sâu sắc và sâu sắc, ‘Với Chúa Kitô, niềm vui không ngừng được tái sinh’ (Evangelii Gaudium 1). Sứ mệnh mà chúng tôi đang thực hiện sẽ kêu gọi chúng tôi ra khỏi vùng an toàn của mình. Một thái độ tự mãn và đức tin Kitô giáo không thể đi đôi với nhau. Điều này sẽ yêu cầu chúng ta phải suy nghĩ khác biệt về các ưu tiên của mình với tư cách cá nhân và tập thể.

Câu hỏi gợi ý thảo luận

- 1- Tính hiệp thông trong các hội đoàn tông đồ được thể hiện như thế nào? Sự hiệp thông này có kết nối được với các hội đoàn tông đồ khác không?
- 2- Trong các hội đoàn tông đồ, sự tham gia mang tính hiệp hành Giáo Hội có được khích lệ không?
- 3- Chúng ta đã thực hiện sự tham gia này như thế nào?
- 4- Các Hội đoàn tông đồ hiểu như thế nào về sứ vụ theo linh đạo của mình? Và chúng ta đã thi hành sứ vụ ấy như thế nào?

VỊ THẾ VÀ TRÁCH NHIỆM CỦA NGƯỜI TÔNG ĐỒ GIÁO DÂN THUỘC CÁC HỘI ĐOÀN TRONG HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Lm. Vinh sơn Nguyễn Thành Tín, OP

Dẫn nhập

Anh chị em thân mến! mỗi người chúng ta đã được lãnh nhận chức vụ tư tế, vương đế và ngôn sứ của Đức Kitô khi lãnh nhận bí

tích Thánh Tẩy. Đây là hồng ân vô giá nơi mỗi người tín hữu Chúa Kitô, được sống chức vị của mình đã là một hồng ân và được trở nên người loan báo Tin Mừng lại là một trách nhiệm song hành với hồng ân ấy. Chúa Thánh Thần vẫn luôn tác động nơi Hội Thánh và nơi tâm hồn các tín hữu để họ nhận ra được những khả năng và ý thức mình cần phải được đóng góp vào công cuộc mở mang Nước Chúa qua những ơn gọi đặc thù đã được gọi hứng nơi các đấng sáng lập các linh đạo và cách thức sống linh đạo đó cách sung mãn nhất.

Nhìn vào Giáo Hội, chúng ta nhận thấy Chúa Thánh Thần đã làm phong phú hóa đời sống bằng rất nhiều hoa trái tốt đẹp nơi để làm cho Hội Thánh ngày một xinh đẹp với vườn hoa muôn sắc tỏa hương thơm tốt lành.

1. Ơn gọi của người tông đồ giáo dân

Là tiếng gọi yêu thương của Thiên Chúa dành cho con người để họ được tham dự vào chính sự sống thần linh của Ngài.

Người tông đồ giáo dân không bao giờ có thể thiếu vắng trong Giáo Hội, vì khởi phát từ chính ơn gọi Kitô hữu. Thời đại chúng ta đòi hỏi người giáo dân phải nhiệt thành không kém, thật ra hoàn cảnh hiện tại còn đòi phải có một hoạt động tông đồ giáo dân luôn mạnh mẽ và sâu rộng hơn (AA, 1).

Giáo Hội được thiết lập trên nền tảng các thánh tông đồ để mở rộng nước Chúa Kitô trên khắp địa cầu nhằm tôn vinh Thiên Chúa Cha và làm cho mọi người được tham dự vào công trình cứu độ²¹, để rồi nhờ các ngài, toàn thể vũ trụ được quy hướng về Đức Kitô.

Người giáo dân có ơn gọi riêng để tìm kiếm Nước Thiên Chúa bằng cách soi sáng sắp xếp các thực tại trần gian theo ý muốn của Thiên Chúa. Điều này có nghĩa là họ thực hiện ơn gọi nên thánh và hoạt động tông đồ đã được trao ban cho Kitô hữu.

2. Vị thế và trách nhiệm của người tông đồ giáo dân thuộc các hội đoàn

2.1 Vị thế

Người tông đồ giáo dân có một vị thế quan trọng trong các hội đoàn Công giáo. Họ không chỉ tham gia vào các hoạt động thuần

---

¹ Pio XI, thông điệp Rerum Ecclesiae, 1926

túy tôn giáo mà còn đóng vai trò chủ chốt trong việc lan tỏa đức tin và thực thi bác ái ngay giữa lòng nhân thế.

Các hội đoàn thường tạo điều kiện để người giáo dân phát triển ơn gọi tông đồ của mình qua việc: cầu nguyện, học hỏi giáo lý, tham gia các việc công ích nhằm giúp họ sống đức tin cách cụ thể và góp phần xây dựng nhiệm thể Chúa Kitô.

Trước công đồng Vaticano II, nhiều phong trào giáo dân đã hoạt động tích cực đã tạo nên một sự biến chuyển Giáo Hội. Chính vì vậy, công đồng Vaticano II đã nhìn lại qua sắc lệnh “Tông đồ giáo dân”.

2.2 Trách nhiệm hay sứ mạng

Với sắc lệnh trên, vai trò tông đồ của người giáo dân đã trở về đúng vị trí của mình trong sứ vụ loan báo Tin Mừng và các hoạt động đi kèm

a) Rao giảng Tin Mừng

Người giáo dân không chỉ sống hàng ngày với anh chị em láng giềng của mình mà còn tham gia vào nhiều hoạt động ngoài xã hội và trong nhiều môi trường phần lớn là lương dân. Sắc lệnh chỉ rõ: “tính cách đặc thù của bậc giáo dân là sống giữa thế gian và giữa các công việc trần thế, họ được Thiên Chúa mời gọi để nhiệt thành thực thi việc tông đồ với tinh thần Kitô hữu như chất men thấm vào thế giới” (AA, 2). Quả thật, “nhiều người chỉ có thể lắng nghe Tin Mừng và nhận biết Chúa Kitô qua những người giáo dân sống gần bên họ” (AA, 13)

Để thực hiện sứ mạng tông đồ, người giáo dân cần phải thấm nhuần Tin Mừng và tự hoàn thiện bản thân qua đời sống gương mẫu, vị tha, bởi vì người ta không thể “hữu xạ tự nhiên hương” những gì mình không có. Đây cũng là hoạt động tương tác giữa Kitô hữu và tha nhân.

b) Tham gia các hoạt động

Tham gia vào các hoạt động của hội đoàn: Người tông đồ giáo dân cần tích cực tham gia vào các hoạt động của hội đoàn, từ việc tổ chức các buổi cầu nguyện như: cộng đoàn Kinh Thánh Cầu Nguyện; học hỏi giáo lý nơi Legio Mariae, Gia đình Phạt Tạ Thánh Tâm, Lòng Chúa Thương Xót hay làm việc bác ái như chúng ta nhận thấy rõ nét nhất nơi các hội viên Caritas khi họ tham gia vào

các chương trình: trao quà cho người nghèo, hỗ trợ người vô gia cư và chăm sóc người già yếu. Điều này còn được thánh Phaolô tông đồ mời gọi "vui với người vui, khóc với người khóc" (Rm 12, 15). Để sống lòng mến yêu với chiều kích này, mà không đóng kín trong những bận tâm của mình, trong những lợi lộc của mình, trong thế giới của mình, thì có một bí mật: đó là tăng cường sự kết hợp với Thiên Chúa, mối quan hệ với Đấng là chính nguồn của Tình yêu. Thực vậy người ta nói là vòm lá của cái cây thường đi đôi với đường kính của rễ cây. Đối với chúng ta cũng như vậy: nếu ta làm tăng thêm mỗi ngày mỗi quan hệ của ta với Thiên Chúa, thì cũng tăng thêm nơi ta niềm ao ước chia sẻ niềm vui và mang gánh nặng của những người quanh ta: cõi lòng chúng ta sẽ mở ra và càng ngày càng có khả năng chứa đựng những gì người anh em bên ta trong giây phút hiện tại đang trải qua. Rồi lòng mến yêu người anh em sẽ làm cho ta đi xa hơn nữa trong sự mật thiết với Thiên Chúa.

Giáo dục và đào tạo: người tông đồ giáo dân có thể tham gia vào việc giảng dạy giáo lý, tổ chức các lớp miễn phí cho trẻ em nghèo và cung cấp học bổng cho các em học sinh có hoàn cảnh khó khăn.

Một thí dụ điển hình đó là, những anh chị em giáo dân Đaminh đã và đang giúp rất tốt cho các lớp giáo lý dự tòng và hôn phối tại các trung tâm mục vụ và tại giáo xứ. Sở dĩ có được những nhân sự này là vì người giáo dân Đaminh sống bốn cột trụ: cầu nguyện, hiệp thông, học hỏi và tông đồ bác ái. Nhờ việc học hỏi thường xuyên nên họ có đủ kiến thức, kinh nghiệm đồng hành và hướng dẫn các học viên.

Gương mẫu trong đời sống: Người tông đồ giáo dân phải sống gương mẫu, thể hiện đức tin qua hành động và lời nói, trở thành ánh sáng và muối cho đời.

Chăm sóc sức khỏe: một số hội đoàn tổ chức các chương trình khám chữa bệnh miễn phí, cung cấp thuốc men và tư vấn sức khỏe cho cộng đồng.

Bảo vệ môi trường: người tông đồ giáo dân hôm nay còn được mời gọi tha thiết sống thông điệp Laudato Si và tông huấn Laudate Deum của Đức Thánh Cha Phanxicô nhằm giữ gìn "ngôi nhà

chung”, bảo vệ môi trường bằng nhiều cách thế như trồng cây, dọn dẹp rác thải và tích cực lan tỏa việc bảo vệ môi trường. Về phương diện này, tính hiệp hành trong Hội Thánh phải được thể hiện rõ nét nơi người Kitô hữu.

Thúc đẩy và xây dựng công bằng xã hội: Người tông đồ giáo dân đấu tranh cho quyền lợi của những người yếu thế, bảo vệ công lý và chống lại các bất công trong xã hội.

Hỗ trợ và cộng tác với hàng giáo sĩ: vấn đề vị trí và nhiệm vụ của người tín hữu giáo dân trong Giáo hội và xã hội là một trong những chủ đề của Công đồng Vaticano II được đặc biệt quan tâm. Vấn đề này được bàn luận trong hầu hết các nghị trình làm việc, cách đặc biệt chúng ta nhận thấy nơi hiến chế Ánh Sáng Muôn Dân (Lumen Gentium), Vui Mừng và Hy Vọng (Gaudium et Spes) và sắc lệnh Tông Đồ Giáo Dân (Apostolicam actuositatem). Công đồng nhấn mạnh: Giáo hội là mầu nhiệm hiệp thông mang tính cách thừa sai trong đó bao hàm tính đa dạng về ơn gọi và tính hiệp nhất nảy sinh từ bí tích Thánh Tẩy. người ta đã nói đến một nền thần học về Giáo hội của công đồng Vaticano II trong một nền thần học “bậc giáo dân” đã được triển khai một cách rộng rãi và là nguồn cảm hứng cho một “cung cách mới” trong mối liên hệ giữa giáo sĩ và giáo dân, trong đó giáo dân không còn chỉ được xem là những đối tượng của hoạt động mục vụ của giáo sĩ mà còn là cộng tác viên quý giá và không thể thiếu đối với sứ vụ rao giảng Tin Mừng của Giáo hội trong thế giới. Công đồng khẳng định: “công việc tông đồ của người giáo dân và thừa tác vụ mục vụ bổ sung cho nhau”²²

3. Vị thế và trách nhiệm của người tông đồ giáo dân trong hội thánh hiệp hành

Theo đường hướng của hội đồng giám mục Việt Nam thì năm 2024: “thúc đẩy sự tham gia vào đời sống của Giáo Hội”. Qua thư mục vụ ngày 22.09.2023, hội đồng giám mục đã đề ra những đề nghị có liên quan đến sự tham gia vào đời sống Giáo Hội, nội dung chính đề cập đến vai trò của người giáo dân là đại đa số trong cộng đồng dân Chúa nhưng cũng là thành phần đa dạng và có nhiều vấn đề có liên quan rất cần được quan tâm.

---

²² Hồng y Stanislaw Rylko, Chủ tịch hội đồng Tòa Thánh phụ trách giáo dân, Linh mục và giáo dân trong sứ vụ. Bài phát biểu tại buổi tọa đàm lần thứ V do cộng đoàn Emmanuel tổ chức ngày 26.01.2010

Sự hỗ trợ giữa hàng giáo sĩ và giáo dân

Đối với các linh mục, để các ngài làm nhiệm vụ hướng dẫn giáo dân tham gia hoạt động có hiệu quả, hội đồng giám mục có những hướng dẫn cụ thể:

- Các chủ chăn có chức thánh phải nhìn nhận và phát huy phẩm giá và trách nhiệm của giáo dân trong Giáo hội.
- Các ngài cần sẵn sàng lắng nghe ý kiến của họ,
- Tín cần giao phó công tác để họ phục vụ Giáo hội.
- Cho họ tự do và quyền hạn để hành động
- Nên khuyến khích và tạo điều kiện để họ đảm nhận những công việc do chính họ đề xướng.
- Các linh mục cần tổ chức những lớp đào tạo giáo dân, giúp họ hiểu được về vai trò, bổn phận ơn gọi và sứ mạng của họ trong giáo hội.
- Tại các giáo xứ, các linh mục và tu sĩ không kiêm nhiệm hết mọi việc thay thế giáo dân nhưng hướng dẫn và đồng hành để giúp họ chu toàn ba chức năng của bí tích Thánh Tẩy.

Những hướng dẫn trên đây rất cần thiết nhằm cải tiến cung cách sống của linh mục và giáo dân trong quá khứ và hiện tại, hầu đem lại lợi ích cho việc giáo dân có thể tích cực tham gia nhiều hơn vào đời sống của Giáo hội.

Tóm kết: Với ơn gọi mình, người Kitô hữu dễ dàng tham gia vào mọi hoạt động của Hội Thánh nhất là trong bối cảnh của một Hội Thánh Hiệp Hành. Họ được mời gọi để nhập cuộc, họ được mời gọi để dẫn thân và tích cực tham gia vào đời sống của Giáo hội.

Với khả năng chuyên biệt cộng với linh đạo riêng của các hội đoàn, người tông đồ giáo dân tạo nên sự phong phú trong đời sống của Giáo hội, thúc đẩy sự cộng tác cách hài hòa những linh đạo để tạo một sức mạnh thiêng liêng nơi hội thánh địa phương cũng như hội thánh hoàn cầu.

Người tông đồ giáo dân giữ một vị trí quan trọng và có trách nhiệm cao cả trong Hội Thánh Hiệp Hành. Họ không chỉ là những người loan báo Tin Mừng nhưng còn tích cực tham gia vào việc củng cố sự hiệp nhất trong Hội Thánh cùng các hoạt động làm thăng tiến phẩm giá con người và góp phần làm phong hóa thế giới.

(Còn tiếp 1 kỳ)

DIỄN ĐÀN

HỎI ĐÁP THƯ MỤC VỤ NĂM 2025 của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

Chủ đề: “CÙNG NHAU LOAN BÁO TIN MỪNG”

Để giúp cho việc tìm hiểu, học hỏi, trao đổi giữa các cá nhân, hội nhóm, đoàn thể Tông đồ, thư Mục vụ năm 2025 được biên soạn theo dạng HỎI-ĐÁP nhưng vẫn tôn trọng cốt lõi văn bản.

CÂU 1:

Hỏi: Định hướng Mục vụ cho Hội Thánh tại Việt Nam Năm 2025 là gì?

Đáp: Trong thời gian Hội nghị, với ơn soi sáng của Chúa Thánh Thần, chúng tôi đã cầu nguyện, chia sẻ nhằm đưa ra định hướng mục vụ cho Hội Thánh tại Việt Nam trong năm 2025, là năm "*Cùng nhau loan báo Tin Mừng*". Đây là chủ đề thứ ba, trong lộ trình ba năm mà Đại hội của Hội đồng Giám mục năm 2022 đã xác định. Loan báo Tin Mừng là lệnh truyền của Đấng Cứu thế: "Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ" (Mt 28, 19). Công đồng Vaticanô II đã khẳng định: "Tự bản tính, Hội Thánh lữ hành là truyền giáo" (Ad gentes 2).

CÂU 2:

Hỏi: Có phải Năm 2025 cũng là Năm Thánh của Hội Thánh toàn cầu?

Đáp: Đúng vậy, Năm 2025 cũng là Năm Thánh thường lệ, kỷ niệm 1700 năm Công đồng Nicêa, là Công đồng đại kết đầu tiên. Đây là cơ hội quan trọng để cụ thể hóa mô hình hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ. Hai năm qua chúng ta đã cố gắng “củng cố sự hiệp thông” và “thúc đẩy tham gia vào đời sống Giáo hội”, nay chúng ta cùng hướng tới sứ vụ căn bản của người tín hữu. Đó là việc đến với người xa Chúa và những anh chị em chưa biết Chúa, để nói với họ về Ngài.

CÂU 3:

Hỏi: Vậy khẩu hiệu Năm Thánh 2025 là gì?

Đáp: Đức Thánh Cha Phanxicô đã chọn khẩu hiệu cho Năm Thánh 2025 là *"Những người hành hương của hy vọng"*. Khi cùng nhau loan báo Tin Mừng, chúng ta làm chứng cho niềm hy vọng Kitô giáo, niềm "hy vọng không làm thất vọng" (Rm 5, 5). Đức Thánh Cha mong ước Năm Thánh là một thời điểm gặp gỡ Chúa Giêsu cách sống động và cá vị, Người là "cánh cửa" ơn cứu độ (x. Ga 10, 7.9), là "niềm hy vọng của chúng ta" (1Tm 1, 1). Trong bối cảnh thế giới đầy xung đột, bạo loạn và chiến tranh leo thang, việc loan báo niềm hy vọng nơi Đức Kitô càng trở nên cấp thiết.

CÂU 4:

Hỏi: Hội Đồng Giám Mục Việt Nam có những đề nghị thực hành nào?

Đáp: Trong Năm Thánh Hy vọng của Hội Thánh hoàn vũ, và năm "Cùng nhau loan báo Tin Mừng" của Hội Thánh tại Việt Nam, chúng tôi đề nghị 5 thực hành.

CÂU 5:

Hỏi: Đề nghị thứ nhất là HÀNH HƯƠNG, đúng không?

Đáp: Vâng, *Hành hương cầu nguyện*. Đức Thánh Cha cho biết sẽ có những cuộc hành hương được thực hiện vào năm tới tại Rôma. Các Giám mục giáo phận sẽ chỉ định các điểm hành hương tại mỗi giáo phận. Những cuộc hành hương đi liền với bí tích Hòa giải là điểm khởi đầu của con đường hoán cải đích thực. Xin các linh mục

hãy sẵn sàng và mau mắn cử hành bí tích Hòa giải để Dân Chúa tìm thấy niềm hy vọng nơi Lòng Thương xót của Chúa.

CÂU 6:

Hỏi: Còn đề nghị thứ hai là Loan báo Tin Mừng?

Đáp: *Loan báo Tin Mừng* từ gia đình. Mỗi cá nhân, mỗi gia đình hãy nhiệt thành sống và làm chứng cho Tin Mừng, với những gợi ý như sau:

- Trong gia đình, các thành viên sống yêu thương, quan tâm và liên đới với nhau hơn, đặc biệt quan tâm đến việc giáo dục đức tin cho người trẻ.

- Gia đình sống thân thiện, bác ái với anh chị em thuộc các tín ngưỡng, tôn giáo khác.

- Giữa các gia đình và cộng đoàn, cần nỗ lực giao hòa, tha thứ, tha "nợ" cho nhau, vì dấu chỉ hy vọng đầu tiên của Năm Thánh toàn xá là bầu khí hài hòa, bình an.

CÂU 7:

Hỏi: Đề nghị thứ 3: Cổ võ việc sử dụng các phương tiện truyền thông?

Đáp: Đúng thế, cổ võ việc sử dụng các phương tiện truyền thông kỹ thuật số cách sáng tạo và hữu hiệu để loan báo Tin Mừng. Môi trường kỹ thuật số là một "lục địa" mênh mông cần người môn đệ Chúa Kitô tham gia tích cực xây dựng không những về mặt văn hóa - xã hội nhưng còn để xây dựng Nước Trời ở trần gian. Chúng ta cần sử dụng phương tiện này cách thận trọng và khôn ngoan, luôn lưu ý bảo vệ giá trị sự thật và sự thiện trong tinh thần bác ái, phát huy tối đa những thuận lợi của phương tiện kỹ thuật số để học hỏi và loan truyền chân lý đức tin và Lời Chúa.

CÂU 8:

Hỏi: "Khởi dậy ý thức truyền giáo nơi anh em di dân" là đề nghị thứ 4?

Đáp: Khởi dậy ý thức truyền giáo nơi các cộng đoàn anh chị em di dân. Các giáo xứ có nhiều anh chị em rời quê hương, cần chuẩn bị chu đáo cho họ hành trang đức tin, đức cậy, đức mến, và lòng nhiệt thành truyền giáo tại môi trường họ đến. Các giáo xứ có

những người di dân đến sinh sống, cần có những nâng đỡ cụ thể, giúp họ hội nhập và sống tinh thần truyền giáo.

CÂU 9:

Hỏi: “Chia sẻ ơn gọi thừa sai” là đề nghị cuối cùng, tại sao vậy?

Đáp: Chia sẻ ơn gọi thừa sai. Giữa các cộng đoàn Hội Thánh địa phương, trong nước cũng như ở nước ngoài, cần có sự chia sẻ ơn gọi thừa sai. Đó là một cách thể hiện cụ thể tinh thần Hội Thánh hiệp hành thừa sai. Ước mong các linh mục, chủng sinh, tu sĩ sẵn sàng dẫn thân cho công cuộc loan báo Tin Mừng như nhiều dòng tu đã thực hiện.

Câu 10:

Hỏi: Những đề nghị cụ thể này có góp phần vào việc lan tỏa niềm hy vọng Kitô giáo không?

Đáp: Những đề nghị cụ thể trên, nhằm giúp Dân Chúa tại Việt Nam cộng tác hữu hiệu vào sứ mạng loan báo Tin Mừng, đồng thời hiệp thông với Hội Thánh hoàn vũ để lan tỏa niềm hy vọng Kitô giáo đến với đồng bào Việt Nam chúng ta.

CÂU 11:

Hỏi: Nói về HY VỌNG, Đức Hồng Y PX NGUYỄN VĂN THUẬN đã chia sẻ với Dân Chúa điều gì?

Đáp: Chiêm nghiệm về Dân Chúa lữ hành, đức Hồng y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận đã viết:

"Trên đường hy vọng suốt 2000 năm nay, tình thương Chúa như một lượn sóng, đã lôi cuốn bao người lữ hành. Họ đã yêu Chúa với một mối tình sống động, thể hiện qua tư tưởng, lời nói, việc làm, với một tâm hồn mạnh hơn mọi cám dỗ, mạnh hơn mọi đau khổ, hơn cả sự chết, họ đã là lời Chúa ở trần gian.

Đời họ là một cuộc cách mạng, đổi mới cục diện của Hội thánh".

Lời ấy giúp chúng ta thêm hăng hái bước đi trên nẻo đường hy vọng để cùng nhau loan báo Tin Mừng.

Fx Đỗ Công Minh

CHUỐI MÂN CÔI VŨ KHÍ THIÊN LIỆNG

Trâm Thiên Thu

Những Đóa Mân Côi Dâng Kính Mẹ Bao Niềm Hạnh Phúc Động Trong Tim

Mân Côi – Hoa Hồng. Người Công giáo không xa lạ gì với hai chữ kỳ diệu đó. Nhưng đôi khi vì quen quá nên cũng dễ bình thường hóa. Kinh Mân Côi là dạng đạo đức bình dân nhưng lại rất sang trọng. Thật vậy, Thánh GM Francois de Sales (1567–1622) nói: *"Cách cầu nguyện tuyệt vời nhất là cầu nguyện bằng Kinh Mân Côi"*.

ĐGH Lê XIII (1878-1903), người mệnh danh là Giáo Hoàng của Kinh Mân Côi, đã phổ cập việc đạo đức này khắp thế giới qua Thông điệp "Supremi Apostolatus Officio" (Sứ vụ Tông đồ Cao cả), đề cao việc lần Chuối Mân Côi – đặc biệt trong Tháng Mười, và từ đó, Tháng Mười đã trở thành Tháng Mân Côi kính Đức Mẹ. Rồi sau đó, ĐGH Piô X (1903-1914) ấn định mừng lễ Đức Mẹ Mân Côi vào ngày 7-10, ngày kỷ niệm cuộc thắng trận của đội hải thuyền Công giáo đối với quân Thổ Nhĩ Kỳ tại vịnh Lépante ngày 7-10-1571.

Đặc biệt hơn, ngày 13-10-1917, lần hiện ra cuối cùng tại làng Fátima – Bồ Đào Nha, chính Đức Mẹ đã xác định với ba trẻ những việc cần làm: *"Hãy lần Chuối Mân Côi hàng ngày. Hãy cầu nguyện nhiều và dâng các hy sinh để cầu nguyện cho các tội nhân. Ta là Mẹ Mân Côi. Chỉ có Ta mới có thể cứu các con. Cuối cùng, Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ sẽ chiến thắng"*.

Và rồi 61 năm sau, ngày 16-10-1978, khi xuất hiện lần đầu tiên trước công chúng trên cương vị Giáo Hoàng, Thánh Gioan Phaolô II (1978-2005) đã phó thác sứ vụ của ngài cho Đức Mẹ và gọi Kinh Mân Côi là "lời kinh kỳ diệu". Ngài lần Chuối Mân Côi hằng ngày và

đề cao giá trị của Kinh Mân Côi qua Tông thư "Rosarium Virginis Mariæ" (16-10-2002) rằng: "*Kinh Mân Côi là phương pháp cứu rỗi chắc chắn nhất*". Rồi ngài đã thêm Mẫu Nhiệm Sáng – trước đó đã có các Mẫu Nhiệm Vui, Thương, Mừng. Và ngài xác định: "*Kinh Mân Côi là mẫu nhiệm của các mẫu nhiệm. Lần chuỗi Mân Côi là giao phó những gánh nặng cho Thánh Tâm Thương Xót của Chúa Kitô và Đức Mẹ*".

Qua lời xác định của Đức Mẹ, rõ ràng Đức Mẹ rất muốn con cái chúng ta biết kính Người trong Tháng Mười, tháng nhắc nhở chúng ta siêng năng cầu nguyện bằng Kinh Mân Côi. Và chúng ta cũng tin chắc rằng Chúa Thánh Thần hằng hoạt động trong Giáo Hội qua các vị giáo hoàng, kể vị Thánh Phêrô cai quản Giáo Hội trần thế.

Để củng cố lòng sùng kính Đức Mẹ qua việc lần chuỗi Mân Côi, chúng ta cùng đọc lại những danh ngôn tuyệt vời nói về Kinh Mân Côi:

1. "Nếu bạn kiên trì đọc Kinh Mân Côi, đó là dấu hiệu có thể được cứu độ" (CP Alan de la Roche, 1428–1475).

2. "Nếu bạn trung thành đọc Kinh Mân Côi cho tới chết, tôi chắc chắn rằng, dù tội lỗi đến mức nào thì bạn cũng sẽ lãnh nhận triều thiên vinh quang. Cho dù bạn ở trên bờ vực thẳm kết án, cho dù một chân bạn đã ở trong Hỏa Ngục, cho dù bạn đã bán linh hồn cho ma quỷ như các phù thủy làm ma thuật, và cho dù bạn là người theo tà giáo bướng bỉnh, chẳng chóng thì chày, bạn sẽ được hoán cải, sửa đổi cách sống, và cứu được linh hồn, nếu bạn chân thành lần Chuỗi Mân Côi hằng ngày cho tới chết với mục đích muốn biết sự thật và muốn ăn năn sám hối tội lỗi mình" (Thánh Louis de Montfort, 1673–1716).

3. "Cứ giao cho tôi một đạo quân lần Chuỗi Mân Côi, tôi sẽ chinh phục cả thế giới" (CP GH Piô IX, 1792–1878).

4. "Chuỗi Mân Côi là vũ khí mạnh mẽ khiến ma quỷ sợ hãi và giữ bạn tránh khỏi tội lỗi... Nếu muốn bình an trong tâm hồn, trong gia đình, và trong đất nước, hãy cùng nhau đọc Kinh Mân Côi mỗi tối. Đừng để một ngày qua đi mà không đọc Kinh Mân Côi, dù bạn bận rộn và vất vả" (ĐGH Piô XI, 1922–1939).

5. “Kinh Mân Côi là lời cầu nguyện thường được đọc tại các nhà thờ để cầu cho việc truyền giáo, được dâng lên Thiên Chúa qua Đức Mẹ” (ĐGH Piô XI – Thông điệp “Rerum Ecclesiae”, 28-02-1926).

6. “Kinh Mân Côi là vũ khí mạnh nhất dùng để đập tan những bè rối đang phá hoại Giáo Hội, đem biết bao linh hồn lầm lạc trở về với Chúa và Đức Mẹ” (ĐGH Piô XI – Tông thư “Inclutam Ac Perillustrem”, 06-03-1934).

7. “Kinh Mân Côi là đạo đức bình dân nhưng lại rất ích lợi, nhất là trong việc đẩy lui sự dữ và tội ác” (ĐGH Piô XI – Thông điệp “Ingravescentibus Malis”, 29-09-1937).

8. “Đức Maria là Mẹ Giáo Hội. Kinh Mân Côi là phương thể hữu hiệu nhất để xin ơn nuôi dưỡng tâm hồn” (Thánh GH Phaolô VI – Tông thư “Christi Matri”, 15-09-1966).

9. “Chuỗi Mân Côi là vũ khí của thời đại chúng ta” (Thánh LM Padre Piô, 1887–1968).

10. “Như hơi thở cần cho cuộc sống thể xác thể nào thì Kinh Mân Côi cũng cần cho cuộc sống linh hồn như vậy” (Thánh GH Phaolô VI – Tông huấn “Recurrrens Mensis October”, 07-10-1969).

Và còn hơn thế nữa, chính Đức Mẹ Fátima đã đặt vấn đề: *“Nếu loài người biết vĩnh cửu là gì thì họ sẽ làm mọi thứ để thay đổi cuộc đời”*.

Ngày xưa, hầu như nhà nào cũng đọc kinh chung trong gia đình mỗi buổi tối, mà không đọc kinh ít như ngày nay, đúng nghĩa gọi là “giờ kinh” (chứ không phải “phút kinh”). Thiết tưởng, “đọc kinh chung” là một thói quen tốt lành, vì Chúa Giêsu đã nói: *“Ở đâu có hai ba người họp lại nhân danh Thầy, thì có Thầy ở đấy, ở giữa họ”* (Mt 18:20). Đặc biệt là ngày nào cũng đọc kinh “Dâng Gia đình cho Trái Tim Mẹ” với lời nguyện cuối thật thâm thía: *“Lạy Nữ Vương gia đình, Mẹ ở đây với chúng con, vui buồn, sướng khổ, Mẹ con cùng nhau chia sẻ. Xa Mẹ, chúng con biết cậy trông ai? Đời chúng con gian nan khổ sở lắm, gia đình chúng con long đong tối ngày, nhưng có Mẹ ở bên chúng con, chúng con thấy quên hết ưu phiền, vui sống qua kiếp lưu đày, mong ngày sau sung sướng cùng Mẹ muôn đời trên Thiên đàng. Amen”*.

Lời nguyện nhẹ nhàng mà tha thiết, giản dị mà thâm thúy, cầu nguyện cho cả phần hồn lẫn phần xác, và đó cũng là những lời thề hứa với Đức Mẹ. Thực sự đó là lời tâm sự của người con nói với Người Mẹ của chính mình – Thánh Mẫu Maria. Ni non như vậy thì làm sao Mẹ có thể làm ngơ được? Tiếc rằng ngày nay rất ít người còn đọc kinh này hoặc giữ thói quen “đọc kinh chung” trong gia đình.

Ngày xưa, Đức Mẹ cũng thường xuyên cầu nguyện chung với các tông đồ. Trình thuật Cv 1:12-14 cho biết: *"Các Tông đồ từ núi Ô-liu trở về Giêrusalem. Núi này ở gần Giêrusalem, cách đoạn đường được phép đi trong ngày sa-bát. Trở về nhà, các ông lên lầu trên, là nơi các ông trú ngụ. Đó là các ông: Phêrô, Gioan, Giacôbê, Anrê, Philípphê, Tôma, Batôlômêô, Mátthêu, Giacôbê – con ông Anphê, Simôn – thuộc nhóm Quá Khích, và Giuđa – con ông Giacôbê. Tất cả các ông đều đồng tâm nhất trí, chuyên cần cầu nguyện cùng với mấy người phụ nữ, với bà Maria – thân mẫu Đức Giêsu, và với anh em của Đức Giêsu"*.

Dĩ nhiên thời đó chưa có Kinh Mân Côi, vì thế không có gì liên quan. Nhưng sách Công Vụ Tông Đồ cho thấy sự “đồng tâm nhất trí” và “sự cầu nguyện chuyên cần” của các tông đồ cùng với một số phụ nữ nhiệt thành lo việc đạo đức, trong đó có Đức Mẹ và thân nhân của Chúa Giêsu. Thời gian đó, Chúa Giêsu mới chịu chết và phục sinh, ai cũng sợ người ta bách hại – nhất là những người có liên hệ với Chúa Giêsu. Tuy nhiên, sự cùng nhau cầu nguyện đã giúp mọi người an tâm và tin tưởng vào Thiên Chúa.

Khi đọc Kinh Mân Côi chung với nhau – chí ít cũng là hai người, phải có sự đồng tâm cầu nguyện. Đọc Kinh Mân Côi không chỉ là suy niệm các mầu nhiệm, tôn vinh Thiên Chúa và chúc tụng Đức Mẹ, mà còn liên quan “thực tế” về sự liên hệ với nhau. Khi đó, người này phải biết LẮNG NGHE và CHỜ ĐỢI người kia. Hai động thái đơn giản nhưng cần thiết, điều đó nhắc nhở chúng ta cũng phải biết lắng nghe và chờ đợi nhau trong cuộc sống thường nhật. Đó chính là động thái của tình yêu thương. Không yêu thương thì không thể đồng tâm nhất trí. Quả thật, Kinh Mân Côi kéo chúng ta đến gần với nhau hơn – cả tinh thần lẫn thể lý.

Thánh Phaolô nói: *"Khi thời gian tới hồi viên mãn, Thiên Chúa đã sai Con mình tới, sinh làm con một người đàn bà, và sống dưới Lễ Luật, để chuộc những ai sống dưới Lễ Luật, hầu chúng ta nhận được ơn làm nghĩa tử"* (Gl 4:4-5). Người phụ nữ được Thiên Chúa tuyển chọn làm Mẹ Thiên Chúa đó chính là Đức Trinh Nữ Maria, một Nữ Tỳ Vĩ Đại. Và nhờ đó, chúng ta được trở thành con cái của Thiên Chúa và của Đức Mẹ.

Đúng như vậy, chính Thánh Phaolô giải thích: *"Để chứng thực anh em là con cái, Thiên Chúa đã sai Thần Khí của Con mình đến ngự trong lòng anh em mà kêu lên: 'Áp-ba, Cha ơi!'. Vậy anh em không còn phải là nô lệ nữa, nhưng là con, mà đã là con thì cũng là người thừa kế, nhờ Thiên Chúa"* (Gl 4:6-7). Thật tuyệt vời, chúng ta chẳng biết diễn tả niềm hạnh phúc đó ra sao, vì hạnh phúc vượt ngoài các bộ óc thông minh nhất thế gian này.

Nhưng thế nào là thông minh thật? Thánh Anthony Cả cho biết: *"Có những người được gọi là thông minh chỉ vì từ ngữ ấy bị lạm dụng. Người thông minh không phải là người nghiên cứu ngôn từ và tác phẩm của các bậc thông thái thời xưa, nhưng là người có tâm hồn sáng suốt, biết đoán định điều tốt điều xấu; với lòng tri ân Thiên Chúa, họ tránh lánh những điều xấu nguy hại cho linh hồn, đồng thời ân cần lưu tâm và thực hiện điều tốt sinh ích cho trần thế"*.

Trình thuật Lc 1:26-38 nói về Đại Hỉ Tín của nhân loại: Cuộc Truyền Tin. Một chuỗi cảm xúc Đức Mẹ liên tục xảy ra: ngạc nhiên, thắc mắc, nhận biết, ý thức, chấp nhận: *"Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói"*. Và rồi hoàn toàn an tâm. Lời "xin vâng" khiêm nhường và mau mắn của Đức Mẹ vô cùng quý báu, và rồi "chỗ ấy Ngôi Thứ Hai xuống thế làm người, và ở cùng chúng ta" (Kinh Truyền Tin). Emmanuel – Thiên Chúa ở cùng nhân loại, mọi ngày cho đến tận thế. Trên cả tuyệt vời!

Đến hẹn lại lên, mùa đi và mùa tới, tháng cũ qua và tháng mới lại về: Tháng Mười – đặc biệt là Lễ Đức Mẹ Mân Côi. Và chắc hẳn đây là dịp thuận tiện để chúng ta tự xét mình với ba mệnh lệnh Fátima: (1) Sám hối, cải thiện đời sống; (2) Tôn sùng Trái Tim Mẹ; (3) Năng lần Chuỗi Mân Côi. Hơn trăm năm năm qua (từ khi Đức Mẹ

hiện ra tại Fátima năm 1917), nhân loại đã và đang thay đổi? Hằng ngày chúng ta có thực sự cố gắng hoán cải?

Giáo hoàng tiên khởi Phêrô đã nhắc nhở: "*Hãy sống thánh thiện vì Thiên Chúa là Đấng Thánh*" (1 Pr 1:16). Trước đó, khi còn tại thế, chính Chúa Giêsu đã giáo huấn: "*Hãy hoàn thiện như Cha trên trời là Đấng hoàn thiện*" (Mt 5:48). Tất nhiên có nhiều con đường dẫn đến với Chúa Giêsu, nhưng Con Đường ngắn nhất và chắc chắn nhất chính là Đức Maria. Câu châm ngôn truyền thống của Giáo Hội: Ad Jesum Per Mariam – Nhờ Mẹ Maria đến với Chúa Giêsu. Legio Mariæ cũng sử dụng câu này làm khẩu hiệu.

Kinh Mân Côi là bản tóm lược Kinh Thánh. Cầu nguyện bằng Kinh Mân Côi là bí quyết giúp nhớ Kinh Thánh. Biết Kinh Thánh cũng là biết Đức Kitô Giêsu. Mỗi Kinh Kính Mừng là một đóa Hoa Hồng, mỗi Chuỗi Mân Côi là một Triều Thiên Hoa Hồng dâng lên Đức Mẹ. Tuyệt vời biết bao!

Thánh LM Louis de Montfort đã xác nhận hiệu quả của Kinh Mân Côi: "*Không có ai lần Chuỗi Mân Côi hằng ngày mà bị lạc đường. Đây là lời xác nhận mà tôi vui mừng ký nhận bằng máu của tôi*". Thiên Chúa là Đấng TRUNG TÍN (2 Tx 3:3; Dt 10:23) và giàu LÒNG THƯƠNG XÓT (Ep 2:4), chắc chắn Ngài sẽ đại lượng với những ai thành tâm tôn kính Thân Mẫu của Ngài. Kinh Mân Côi là vũ khí thiêng liêng mà ma quỷ rất sợ hãi.

Lạy Thiên Chúa đại lượng và nhân hậu, chúng con cảm tạ Ngài đã ban cho chúng con Đức Thánh Mẫu Maria, và chính Con Yêu Dấu của Ngài cũng đã trao Đức Mẹ cho chúng con qua Thánh Gioan: "Đây là Mẹ của con." (Ga 19:27) Xin thúc giục chúng con yêu mến Mẹ càng ngày càng nhiều hơn.

Lạy Thánh Mẫu Mân Côi, xin giúp chúng con mau mắn thi hành mệnh lệnh Mẹ truyền qua Ba Trẻ Nhỏ ở Fatima. Xin Mẹ đồng hành và nâng đỡ chúng con suốt cuộc lữ hành trần gian này, và xin Mẹ dẫn chúng con tới gặp Chúa Giêsu, Con Yêu Dấu của Mẹ, và là Thẩm Phán Tối Cao trong ngày chung thẩm. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ giàu Lòng Thương Xót duy nhất của nhân loại. Amen.

LỄ ĐỨC MẸ MÂN CÔI

Lm. Anton Nguyễn Văn Độ

Bước vào tháng Mười, tháng Mân Côi, hình ảnh Đức Mẹ Mân Côi, một tay bồng Chúa Giêsu Hài Đồng, còn tay kia thì trao tràng chuỗi Mân Côi cho thánh Đaminh. Hình ảnh ý nghĩa này diu chúng ta về với Đức Maria đầy ơn phúc, Mẹ Thiên Chúa và là Mẹ chúng ta.

1. Đức Maria đầy ơn phúc

Phụng vụ Lời Chúa hôm nay, dựa trên trang Tin Mừng (Lc 1, 26-38) diu ta về với “Đức Maria đầy ơn phúc”. Mẹ có phúc trước hết là vì Mẹ đã đón nhận hồng phúc khi thưa “xin vâng”. Mẹ có phúc vì Mẹ có Thiên Chúa ở cùng. Mẹ có phúc vì Mẹ đã cưu mang, sinh hạ, nuôi dưỡng và làm Mẹ Chúa Giêsu là Quả Phúc lòng Mẹ. Phúc của Mẹ thật cao vời khôn sánh, nên Giáo hội không ngớt lời lặp đi lặp lại lời mừng chúc “Kính mừng Maria đầy ơn phúc” để tôn vinh Mẹ. Nếu yêu và được yêu là những điều hạnh phúc nhất trong đời, thì Đức Maria rất hạnh phúc khi được Thiên Chúa yêu thương tuyển chọn và chính Mẹ cũng đầu tư vốn liếng cuộc đời, biết dành trọn vẹn tình yêu thương của mình cho Thiên Chúa.

Mẹ được đầy ơn phúc, Mẹ cũng muốn cho con cái mình hạnh phúc, vì mẹ nào mẹ chẳng thương con. Mẹ tìm mọi phương thế để chúng ta được hạnh phúc. Một trong những phương thế ấy là hiện ra dạy chúng ta đọc Kinh Kính Mừng, để nhờ chiêm ngắm và suy niệm về cuộc đời của Chúa, mà yêu mến Chúa và theo Chúa mỗi ngày một trung thành hơn hầu đạt tới cõi trời vinh phúc.

Truyền khẩu rằng, trước thế kỷ XII chưa có Kinh Kính Mừng. Các tín hữu với lòng mến Mẹ đã hái hoa hồng kết thành triều thiên dâng kính Mẹ, miệng ngâm nga mừng hát Thánh Thi. Có anh lái buôn vì lòng sùng kính Đức Mẹ, anh muốn hái hoa dâng Mẹ, nhưng vì công việc làm ăn không cho phép anh thực hiện, anh liền nghĩ ra một cách làm bù, thay vì hái hoa dâng Mẹ, anh đã đọc những lời của sứ thần Gabriel trong ngày Truyền Tin vì nghĩ rằng mỗi lần anh đọc những lời ấy cũng có giá trị như những bông hồng dâng lên Mẹ vậy. Sáng kiến ấy được nhiều người thực hành theo. Đó là gốc tích kinh Kính Mừng hay kinh Mân Côi.

Khởi đi từ lời của sứ thần Gabriel chào kính Đức Maria: "Kính mừng Maria đầy ơn phúc" (Lc 1, 28), và lời xác nhận của bà Êlisabet: "Em thật có phúc hơn mọi người nữ, vì Đấng em cư mang thật diễm phúc", Giáo hội đã dùng để chúc khen Mẹ. Đồng thời, thêm vào lời cầu khẩn xin Mẹ thương nâng đỡ phù trì "Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời... và trong giờ lâm tử".

2. Chuỗi Ngọc Mân Côi

Tại sao tràng hạt lại gồm năm ngăm?

Không biết tràng hạt phát xuất từ tôn giáo nào, vì không chỉ có Công Giáo có, mà cả một số tôn giáo khác nữa. Tuy nhiên, con số năm ngăm tương ứng với năm biển cỡ lớn trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa: Truyền Tin, Giáng Sinh, Phục Sinh, Thăng Thiên, Mẹ Lên Trời.

Tại sao lại có tràng hạt mười lăm ngăm?

Thánh Vinh Sơn Ferrier Dòng Đaminh (1350-1419) đã soạn ra ngăm Đàng Thánh Giá thứ 15 để bổ túc cho 14 chặng Đàng Thánh Giá, vì ơn cứu độ của con người không kết thúc một cách bi đát ở năm mồ, thì mười lăm ngăm khi đọc kinh Mân Côi diễn tả niềm vui này. Bởi vì bản chất của kinh Mân Côi nói lên niềm vui ơn cứu độ.

Tại sao lại có ba mùa Vui – Thương – Mừng?

Cách chia này do Alain de la Roche (1428-1475) và được đức Pio V chấp nhận và cho công bố ngày 17-9-1569. Niềm vui ơn cứu độ do Đức Maria khai mào từ lúc Ngôi Lời nhập thể (Vui); Tử Nạn (Thương); đến sống lại vinh quang (Mừng).

Ngày 16/10/2002, trong Tông Thư gửi các tín hữu về "Mầu Nhiệm Rất Thánh Mân Côi" Thánh Giáo hoàng Gioan Phao-lô II thêm vào Năm Sự Sáng, nhằm suy niệm năm biển cỡ lớn trong chương trình cứu chuộc loài người.

Tại sao đọc 150 kinh Kính mừng?

Từ trước Công Đồng Vat.II chỉ có hàng giáo sĩ mới đọc Kinh Phụng Vụ gồm 150 Thánh vịnh, giáo dân không được tham dự giờ kinh này. Mà ta biết mỗi câu Thánh vịnh đều nhắc đến một biển cỡ cứu độ trong lịch sử. Nên đọc và suy gẫm hết 150 Thánh vịnh thì cũng có nghĩa là đọc và suy gẫm toàn bộ Thánh Kinh. Vậy người giáo dân không có điều kiện đọc Kinh Phụng Vụ, thì người ta đọc 150 kinh Kính Mừng để nói: Niềm vui ơn cứu độ.

3. Ơn phúc bởi đọc Kinh Kính Mừng

Vì muốn con cái mình hạnh phúc, nên mỗi lần hiện ra là một lần nhắn nhủ: “Hãy năng lần hạt Mân Côi”. Làm theo lời dặn dò của Mẹ, Hội Thánh đã thoát nhiều cơn giông tố hiểm nguy xác hồn, phá tan được bao bè rối, mang lại bình an trong tâm hồn. Vậy, hãy biến đời mình thành chuỗi Mân Côi.

Đời con một chuỗi Mân Côi.

Hạt thương hạt sáng hạt vui hạt mừng.

Ngày đêm nguyện gẫm không ngừng.

Như cây nến cháy nhỏ từng lời kinh.

Thế thì, dù bạn đến đâu cũng đừng bỏ lễ Chúa Nhật và lễ Trọng buộc. Dù mệt đến đâu cũng đừng bỏ đọc Kinh Kính Mừng, bởi “Mẹ Maria chúc phúc cho những ai đọc Kinh Kính Mừng” (St Bênađô).

Nhiều bạn trẻ cho rằng: Thời buổi khoa học, ai còn tụng niệm như mấy ông già bà cả nữa. Không đâu, Louis Pasteur, Giám Đốc Viện nghiên cứu vi trùng học quốc tế, Giáo sư chuyên khoa Đại Học hoá học và sinh vật học cho chúng ta kinh nghiệm: động lực để nghiên cứu khoa học lại là Kinh Kính Mừng. Ông lần hạt khi đi trên Métro, nam sinh nữ tú chê ông quê mùa, mà không hay biết ông là người thầy của mình.

Thế giới ngày hôm nay tục hóa, con người sống như thể không có Thiên Chúa. Nếu bị ma quỷ cám dỗ, sự xấu, người xấu lôi kéo, hãy đọc Kinh Kính Mừng, vì: “Kinh Kính Mừng làm cho Quỷ Dữ trốn chạy, Hỏa Ngục run sợ” (Lời thánh Anphongsô). Nếu con cái hư đốn, chồng không chung thủy, vợ bất trung thành, hãy đọc Kinh Kính Mừng: “Nhờ Kinh Kính Mừng, biết bao tội nhân bỏ đường tội lỗi, bao linh hồn đã tiến cao trên đường trọn lành. Biết bao người được ơn chết lành và hưởng phúc Thiên đàng”.

Nhờ lời chuyển cầu của Đức Mẹ Mân Côi, xin cho mỗi người chúng ta, cách riêng trong tháng này, cũng biết yêu mến tràng hạt Mân Côi:

Gửi em một chục Mân Côi

Để em sớm tối học lời cầu kinh

Mẹ trên cao sẽ thương tình

Cho em hạnh phúc, gia đình an vui.

Cầu nguyện và Chia sẻ nhân Tháng MÂN CÔI

Phan Xa Minh

Miền Bắc thân yêu của chúng ta vừa trải qua một cơn bão lũ kinh hoàng khiến nhiều người tử vong, chưa tìm được thi thể do bị bùn đất lấp vùi. Cơn bão đã đi qua nhưng hậu quả để lại vô cùng nặng nề. Đồng bào các nơi bị bão lũ hoành hành đang ra sức khắc phục, có lẽ phải nhiều tháng, thậm chí cả năm trời để xây dựng lại nhà cửa, thôn xóm, bản làng.

Hội đồng Giám Mục Việt Nam, các Đức Giám Mục các giáo phận đã ra thư kêu gọi toàn thể Cộng đồng tín hữu đặc biệt CẦU NGUYỆN xin Thiên Chúa ban ơn trợ lực, đồng thời mời gọi giáo dân ra sức cứu trợ khẩn thiết cho đồng bào các tỉnh phía Bắc. Với Giáo hội Công Giáo, chúng ta đang chuẩn bị bước vào Tháng 10, Tháng Mân Côi. Việc Cầu nguyện hiệu quả và đơn giản, dễ dàng hơn cả là lần chuỗi Mân Côi.

Tràng chuỗi Mân côi hẳn là không xa lạ gì với người Công Giáo Việt Nam. Ngay từ thuở lọt lòng, mỗi người tín hữu đã được nghe những lời kinh bên nôi từ người mẹ, của Bà nội, bà ngoại. Điều này không phải là ngày xưa ngày xưa, nhưng là hiện tại. Dù ngày nay, nhiều bà mẹ trẻ trẻ ít nhiều xao lãng việc lần chuỗi, nhưng những lời kinh: Kinh Lạy Cha, Kinh kính mừng, Kinh sáng danh không một người mẹ nào không thuộc nằm lòng khi dâng con cho Thiên Chúa, phó thác con mình cho Đức Mẹ, ca ngợi Ba Ngôi Thiên Chúa sau khi con được lãnh nhận Bí tích thanh tẩy, mẹ đưa con đến trước tòa Đức Mẹ nơi thánh đường.

Năm 1569, Đức Thánh Cha Pio V, công bố Huân dụ Consueverent Romani Pontifices kêu gọi dân Chúa siêng năng lần Chuỗi Mân Côi. Thánh Giáo Hoàng Pio V về mặt hình thức đã xác minh cách cầu nguyện Chuỗi Mân Côi và được phổ biến qua các thế kỷ với 15 mầu nhiệm, Vui, Thương và Mừng mà chúng ta biết như hôm nay. (Và gần đây Đức Thánh Giáo Hoàng Yoan Phalo II đã thêm vào mầu nhiệm *Năm sự Sáng*) đã góp phần làm cho việc cầu nguyện này thêm bền vững bằng sự dứt khoát nối kết suy niệm trên cuộc sống của Chúa Giêsu đến cầu nguyện với Chuỗi Mân Côi.

Linh mục Lê Văn La Vinh, OP đã viết về Lòng tôn kính Đức Maria trên trang WHD:

"Có lẽ từ khá lâu, người tín hữu vẫn nghĩ rằng Kinh Mân Côi là lời kinh tôn kính Đức Maria như là lời chúc tụng dâng lên Mẹ. Tuy nhiên, Công đồng Vatican II cho chúng ta hiểu rằng, Đức Mẹ là thành phần của Hội thánh, hay Đức Maria chính là hình ảnh tiên trưng của Hội thánh. Do đó, việc tôn kính Đức Maria một cách căn bản, không có nghĩa là đặt Mẹ lên bàn thờ, lên trên Giáo hội, để ca tụng Mẹ và xin Mẹ ban phước cho vài ơn huệ nào đó; và Công đồng Vatican II cho thấy rằng, những gì Chúa ban cho Mẹ là những điều Chúa hứa ban cho Giáo hội, nghĩa là Mẹ nhận hồng ân từ nơi Chúa vì Giáo hội và cho Giáo hội, vì Đức Mẹ ở trong Giáo hội.

Như thế việc tôn kính đích thực đối với Mẹ Maria trước tiên, chính là ca tụng Thiên Chúa vì những hồng ân mà Chúa đã và đang ban cho Giáo hội, cho chúng ta qua Mẹ Maria. Do đó, việc tôn kính Mẹ Maria có nghĩa là hiệp thông với Mẹ trong những hồng ân kỳ diệu mà Chúa đã ban; và học sống thái độ của Mẹ trước lời mời gọi của Thiên Chúa.

Như thế, có thể nói rằng, ý nghĩa chính của Kinh Mân Côi cũng không phải là những lời ca tụng Mẹ cho bằng là cùng với Mẹ bước theo Chúa Kitô, hay cùng với Mẹ để kết hợp với Đức Kitô trong nhiệm vụ cứu độ của Thiên Chúa. Nói cách khác, Kinh Mân Côi là lời kinh giúp ta sống mầu nhiệm Giáo hội theo hành trình của Đức Maria; hay lời kinh giúp ta sống cuộc sống hằng ngày của mỗi người như một lịch sử cứu độ..."

Việc lần chuỗi Mân côi, theo Linh Mục Giuse Nguyễn Hữu An đăng trên trang web của Tổng Giáo phận thì *"Không buộc phải đọc 50 Kinh Mân Côi một lần mà có thể đọc bao nhiêu tùy vào thời gian mình có. Có thể vừa làm việc vừa đọc Kinh Mân Côi, không nhất thiết phải có tràng hạt trên tay. Có thể thì thầm bất cứ lúc nào: khi chờ xe bên đường, lúc đi học, khi giải trí, khi đau bệnh... thay vì đưa mắt nhìn chung quanh, thay vì nghe những chuyện không đâu, mình cũng có thể lần hạt. Dù bận bịu đến đâu mình cũng có thể lần hạt. Đó là cách cầu nguyện mà triết gia Jacques Maritain gọi là "chiêm niệm bên vệ đường". Kinh Mân Côi chính là người bạn chân tình, dễ tính, trung thành luôn sẵn sàng hiện diện mọi lúc, mọi nơi. Kinh Mân Côi chính là hành trang gọn nhẹ giúp thánh hóa bản thân*

gia đình và xã hội. Theo nghĩa này, Kinh Mân Côi không khác gì điện thoại di động hòa đời mình vào mạng sự sống thiêng liêng...".

Bên cạnh việc gia tăng lời cầu nguyện trong suốt tháng Mân côi với ý chỉ cho những đồng bào đang gặp hoạn nạn miền Bắc, mỗi người, mỗi gia đình cùng bàn bạc giữa ông bà, cha mẹ, con cháu trong gia đình trong những ngày đau thương này, Ủy Ban Bác Ái Xã hội (Caritas Việt Nam) cũng ra lời kêu gọi CHIA SẺ với đồng bào vùng bão lũ bằng cách tiết kiệm phần ăn uống, chi tiêu. Hạn chế những khoản mua sắm không cần thiết để đóng góp vào quỹ cứu trợ theo lời kêu gọi của các Tòa Giám Mục, hay của các cơ quan, đoàn thể, Mặt Trận Tổ quốc (nếu đang là hội viên, đoàn viên, công nhân viên chức). Không chỉ đóng góp một lần bằng một số tiền lớn, nhưng có thể đóng góp thành nhiều đợt trong suốt tháng 10. Thực phẩm như nhu yếu phẩm, quần áo, chăn mền cũng cần thiết nhưng không dồn vào một lúc, như Linh Mục Giám đốc Caritas Giáo phận Hưng Hóa có địa bàn 10 tỉnh cho biết, mà cần tài chánh, tiền mặt để mua vật liệu xây dựng lại nhà cửa và các vật dụng cần thiết cho cuộc sống như bát đĩa, nồi niêu, bóng đèn, bếp núc, dụng cụ sinh hoạt, công cụ sản xuất...

Xin Thiên Chúa qua lời chuyển cầu của Mẹ Mân Côi chúc phúc lành cho những đồng bào ruột thịt mình ở miền Bắc thân yêu.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
HÂN HOAN CHÚC MỪNG**

TÂN BAN ĐIỀU HÀNH

**Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót GP. Thanh Hóa
Nhiệm kỳ II (2024 – 2029)**

CHA LINH HƯỚNG: LM GIUSE NGHIÊM VĂN SƠN

- 1. Trưởng Ban Điều hành: Bà Maria Trần Thị Quy.**
- 2. Phó BĐH (thường trực): Ông Phaolô Trần Giang Nam.**
- 3. Phó BĐH (PT Truyền thông): Ông Phêrô Nguyễn Ngọc Ánh.**
- 4. Phó BĐH, kiêm Thư ký: Ông Phêrô Nghiêm Văn Cộng.**
- 5. Phó BĐH, kiêm Thủ quỹ: Ông Giuse Lê Chí Chung.**

BẠN CÓ MUỐN TRỞ NÊN NGƯỜI CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT?

Lm. GB. Nguyễn Ngọc Thế, SJ

Kitô hữu là ai?

Kitô hữu là người gieo mầm Kitô giáo vào thế giới.

Mầm Kitô giáo cụ thể là gì?

Mầm Kitô giáo luôn mang “chất” của Chúa Kitô, nghĩa là mặc lấy tinh thần và lối sống của Ngài. Cụ thể là sống điều Chúa dạy dỗ: *"Anh em hãy có lòng thương xót, như Cha anh em là Đấng thương xót"* (Lc 6, 36). Lời mời gọi này của Chúa tương hợp với mỗi phúc mà Chúa đã rao giảng trên núi: *"Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương"* (Mt 5, 7).

Lời mời gọi và nhắn nhủ của Chúa Giêsu đưa lại vấn nạn nào cho bạn?

Bạn có muốn trở nên người của Lòng Thương Xót, trở nên giống Cha trên trời hay không?

Điều mà Chúa Giêsu mời gọi và mong ước người Kitô hữu sống đã được Ngài sống cách cụ thể qua chính hành trình dương thế của Ngài. Lật lại các trang Tin Mừng, ta luôn đọc được những câu chuyện thấm đậm tinh thần thương xót Chúa Giêsu tỏ lộ.

Câu chuyện đầu tiên là biến cố giáng sinh của Chúa. Trong khi con người đi tìm con đường đi lên thẳng tiến đạt được quyền lực, danh vọng, tiền bạc và sung túc, Chúa Giêsu vì yêu thương nhân loại đã chọn con đường đi xuống. Ngài không chỉ chọn con đường đi xuống một lần, mà thật nhiều lần Ngài thực sự đi xuống, trở nên thấp hèn. Đặc biệt, trong những hoàn cảnh khó khăn nhất, Ngài vẫn chọn con đường đi xuống, con đường đón nhận biết bao khổ đau.[1]

Con đường đi xuống của Đức Kitô khởi đi từ chính mầu nhiệm làm người của Ngài. Karl Rahner khi suy niệm về mầu nhiệm này đã thốt lên: “Nhưng Chúa đến như thế nào và Chúa đã làm gì rồi? Chúa đã mặc cho Chúa một thân phận làm người và làm cho thân phận của con người thành thân phận của Chúa, giống chúng con mọi đàng: sinh ra từ lòng một phụ nữ, chịu khổ đau dưới thời Pontô Philatô, chịu đóng đinh, chịu chết và chịu mai táng. Chúa đón nhận những điều chúng con chối từ chạy trốn. Qua việc Chúa

đến, Chúa đã bắt đầu với những điều, theo thiên ý của riêng con cần phải chấm dứt: đó là cuộc sống của chúng con, là sự bất lực, là sự giới hạn bên trong sâu xa nhất và là cái chết"[2].

Con đường đi xuống của Đức Kitô thật là một con đường màu nhiệm, một con đường của tình yêu vượt trên mọi biên giới, mọi khái niệm của ngôn ngữ, mọi lý luận của trí khôn. Ôi sự khôn ngoan của Thiên Chúa! Sự khôn ngoan làm cho Thiên Chúa thành nô lệ, thành người thực sự. Ngài đã tự ý ghi danh vào trong danh sách của nhân loại với một cái tên rõ ràng là Emmanuen, là Giêsu. Ngài đã nhẹ nhàng bước vào hàng lối của muôn người đang lê bước trên mặt đất này. Hơn nữa, Ngài là một Con Người Nô Lệ,[3] để qua đó Ngài giải thoát kiếp người khỏi cảnh nô lệ khổ đau.

Vâng, con đường đi xuống của Đức Kitô không ai có thể thấu hiểu, dù có đặt biết bao nhiêu câu hỏi và luận đề, có mày mò lý luận và dùng nhiều cách thức để tìm câu trả lời, thì vẫn phải đối diện với ngõ cụt.

Ở ngõ cụt này, ta cùng lặng yên ngắm nhìn Ngài, với toàn bộ con người kính cẩn thờ lạy Ngài, Đấng giàu lòng thương xót.

*"Ai hãy làm thinh chớ nói nhiều,
Để nghe dưới đáy nước hồ reo.
Để nghe tơ liễu run trong gió,
Và để xem trời giải nghĩa yêu"*

(Hàn Mặc Tử, Đà Lạt trắng mờ)

Thiên Chúa giải nghĩa chữ yêu qua Chúa Giêsu thật cụ thể và sống động, và qua những cuộc gặp gỡ và lời giảng dạy của Chúa.

Chiêm ngắm Chúa Giêsu, chúng ta thấy Ngài là một Thầy dạy đúng nghĩa trọn vẹn, nên lời giảng của Chúa Giêsu luôn đi đôi với đời sống của Ngài. Lời và đời sống là một nơi Chúa Giêsu. Ngài đã sống tinh thần lòng thương xót của Thiên Chúa cách sống động, đã chữa lành cho người bị thần ô uế ám, đã thương nhìn đến và lắng tai nghe người đi mù hành khất kêu xin. Ngài đã tự mình mời người phụ nữ còng lưng đang nghe Ngài giảng trong hội đường ra giữa mọi người, để Ngài chữa lành cho bà, trả lại cho bà sự thẳng đứng của cuộc đời. Ngài đã cảm nhận được sự khổ đau tột bậc không chỉ của thân xác, mà cả tinh thần của người phong hủi, và đã đáp lời anh, khi anh lên tiếng: "*Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm*

cho tôi được sạch". Đặc biệt, lòng thương xót được Chúa dành cho những người tội lỗi có lòng ăn năn hối cải: "*Người khoẻ mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi*" (Mc 2, 17).

Giakêu, một tay thu thuế tham lam, khi gặp Chúa và chính Ngài muốn đến nhà của ông, vì hôm nay ơn cứu độ và lòng thương xót của Chúa cần đến thăm ông, để tha thứ, để thánh hoá và để dọn cho ông một con đường mới.

Khi bước vào con đường Thương Khó, Chúa ôm trọn lòng thương xót. Với Phêrô chối Thầy đến ba lần, Chúa đã dõi mắt nhìn ông, ánh mắt của lòng thương xót đã thúc đẩy ông ăn năn thống hối (x. Lc 22, 60-62).

Khi bị treo trên cây Thánh Giá, lòng thương xót của Chúa Giêsu vẫn không hề tắt. Chúa cầu xin Cha trên trời tha thứ cho kẻ đóng đinh Chúa (x. Lc 23, 34). Chúa lên tiếng với kẻ tử tội có lòng thống hối ăn năn: "*Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng*" (Lc 23, 43).

Lòng thương xót của Chúa Giêsu với người trộm lành diễn tả mạnh mẽ lời của Chúa nói trong Phúc Âm của thánh Máthêu: "*Hãy về học cho biết ý nghĩa của câu này: "Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế. Vì tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi"* (9, 13).

Lời của Chúa Giêsu đưa ra cho ta một vấn nạn: Ta có muốn trở nên Người của lòng thương xót hay không? Lòng thương xót cần được thể hiện cụ thể ra sao?

Xót thương cần được biểu lộ rõ ràng trong cách hành xử của người với người, đặc biệt khi anh chị em rơi vào hoàn cảnh khó khăn bất hạnh. Với dụ ngôn người Samaritanô nhân hậu, Chúa Giêsu mời gọi chúng ta sống tinh thần "*Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người, và yêu mến người thân cận như chính mình*" (Lc 10, 27).

Giới răn đầu tiên "yêu Chúa" mang tính cách tuyệt đối. Đó là cách đáp trả hoàn toàn của mỗi cá nhân với Thiên Chúa, Đấng tạo dựng, Đấng quyền năng và giàu lòng thương xót. Yêu Chúa với toàn bộ con người là đặt Thiên Chúa trên hết tất cả. Sống vì Chúa và vâng phục thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh, bởi vì tất cả những gì con

người có và cả sự hiện diện của con người đều thuộc về Chúa và đến từ Chúa. Yếu tính của con người chính là tình yêu mà Thiên Chúa dành cho họ. Triết gia Kierkegaard người Đan Mạch trong tác phẩm *Kærlighedens gerninger – Hành động của tình yêu* đã nói, con người được sinh ra trong tình yêu. Và tình yêu được cấy rễ thật sâu trong bản chất của con người.

Tuy nhiên, chỉ yêu Chúa mà không đoái hoài gì đến tha nhân, đến người bên cạnh mình, thì cuộc sống của Kitô hữu vẫn còn khập khễnh, chưa trọn vẹn.

Trong lá thư thứ nhất, thánh Gioan nêu bật sự thống nhất của hai giới răn này: *"Anh em thân mến, nếu Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta như thế, chúng ta cũng phải yêu thương nhau"* (1Ga 4, 11) và *"Nếu ai nói: 'Tôi yêu mến Thiên Chúa' mà lại ghét anh em mình, người ấy là kẻ nói dối; vì ai không yêu thương người anh em mà họ trông thấy, thì không thể yêu mến Thiên Chúa mà họ không trông thấy. Đây là điều răn mà chúng ta đã nhận được từ Người: ai yêu mến Thiên Chúa, thì cũng yêu thương anh em mình"* (1Ga 4, 20-21).

Thánh tiến sĩ Têrêsa Avila trong tác phẩm *Lâu Đài Nội Tâm* có viết: *"Sự hoàn thiện đích thật hệ tại ơn lòng mến Thiên Chúa và yêu thương tha nhân"* (Têrêsa Avila. *Lâu Đài Nội Tâm* I, 20).

Một thánh nữ khác cũng là tiến sĩ Hội Thánh, thánh Catarina thành Siêna, để lại lời nhắn gửi của Chúa cho chúng ta: *"Như linh hồn yêu Cha ở trong chân lý thế nào thì nó yêu tha nhân trong điều hữu ích như vậy; ... và linh hồn càng yêu Cha bao nhiêu thì càng yêu tha nhân bấy nhiêu, bởi vì tình yêu đối với tha nhân xuất phát từ Cha. Đây là phương tiện mà Cha đã đặt trong các con để các con thi hành và tập luyện các nhân đức. Các con không thể làm điều gì có ích cho Cha được nên hãy làm điều đó cho tha nhân"* (Thánh Catarina thành Siêna, *Dialogus*, c. 7).

Nguồn: dongten.net/
(Còn tiếp)

[1] X. NOUWEN H., *Jesus – A Gospel*, Edited and introduced by Michael O'Laughlin, Orbis Books, New York 2001, t.7.

[2] RAHNER K., « Gott, der da kommen soll », trong *Wort ins Schweigen*, Verlag Filizian, Innsbruck 1954, 6.Auflage, s.66-72.

[3] X. GNILKA J., *Der Brief an die Philipper*, Geistliche Schriftlesung, Patmos-Verlag, Duesseldorf 1969, t.42

Đức Hồng y José Tolentino de Mendonça ở Turin tham dự cuộc họp quốc tế lần thứ 13 của các Nhóm Đức Bà (Équipes Notre-Dame)

KHỞI ĐI TỪ BÍ TÍCH THÁNH THỂ ĐỂ HIỂU ĐƯỢC HÔN NHÂN

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển dịch từ nguyên bản Bồ Đào Nha **Partir da Eucarista para compreender o matrimónio**, đăng tải ngày 18 tháng 7 năm 2024-**Ossevatore Romano**)

“Để hiểu hôn nhân Kitô giáo một cách sâu sắc, cần phải khởi đi từ Bí tích Thánh Thể, vốn cung cấp kiến trúc và đóng vai trò như một nguồn mạch và mô hình hiệu quả”. Đức Hồng Y José Tolentino de Mendonça, Bộ trưởng Bộ văn hóa và giáo dục, khẳng định như thế vào sáng ngày 16 tháng 7, khi phát biểu tại Cuộc họp quốc tế lần thứ XIII của các Nhóm Đức Bà, sẽ kết thúc vào ngày 20 tháng 7 tại Turin.

Gần năm ngàn cặp vợ chồng từ khắp nơi trên thế giới, cùng với các cố vấn tinh thần của họ, đã tham gia cuộc gặp gỡ bắt đầu vào chiều ngày 15 tháng 7. Đây ăp những khoảnh khắc thiêng liêng và suy tư, các tác phẩm có chủ đề: Chúng ta hãy đi với trái tim cháy bỏng theo bước chân các môn đệ Emmau.

Trong bài phát biểu có tựa đề Thánh Thể, nguồn mạch và đỉnh cao của đời sống Kitô giáo, Đức Hồng Y đã nhắc lại lời của Henri Caffarel (1903-1996), linh mục người Pháp, người sáng lập phong trào quốc tế: “Vợ chồng, các bạn ăn thịt Đức Kitô, uống máu Người, sống trong linh hồn và thân xác sự sống của Đức Kitô, ở trong Người và Người ở trong các bạn, làm sao các bạn có thể không yêu nhau bằng một tình yêu khác với tình yêu của những người khác, bằng một tình yêu phục sinh? Các bạn có thể nhìn nhau, chia sẻ buồn vui, hết lòng, hết thân xác, tương trợ lẫn nhau suốt cuộc đời mà không có cảm giác rằng các các bạn đang sống một mầu nhiệm cao cả sao?”.

Vì thế, “mầu nhiệm cao cả” của hôn nhân – vị tổng trưởng Bộ văn hóa và giáo dục nói thêm – cần phải được hiểu một cách liên tục với mầu nhiệm Thánh Thể, vì đôi phối ngẫu sống trong linh hồn và thân xác bằng “sự sống của Đức Kitô”, họ vẫn trong Đức Kitô và Đức Kitô ở trong họ. Đây là lý do tại sao các cặp vợ chồng Kitô giáo được mời gọi thừa nhận rằng họ không thể sống nếu không có Bí tích Thánh Thể, như Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhấn mạnh trong Tông huấn *Amoris laetitia*, trong đó ngài nói rằng “lương thực của Bí tích Thánh Thể là sức mạnh và sự khích lệ để sống giao ước hôn nhân mỗi ngày” (số 318). Ai có thể đi đường mà không có sức mạnh mà lương thực mang lại? Ai có thể tiến về phía trước trên con đường của mình nếu họ thiếu động lực và sự kích thích vốn là động cơ cho sự tiến bộ của chính họ? Vào tháng 5 năm ngoái, Đức Thánh Cha tiếp kiến các lãnh đạo của các Nhóm Đức Bà, ngài đã nói những lời rõ ràng: “Ngày nay, người ta cho rằng sự thành công của một cuộc hôn nhân chỉ phụ thuộc vào ý chí của con người. Đây không phải là sự thật. Nếu đúng như vậy thì đó sẽ là một gánh nặng, một cái ách đặt lên vai hai tạo vật đáng thương. Mặt khác, hôn nhân là một “hành trình tay ba”, trong đó sự hiện diện của Đức Kitô giữa hai vợ chồng làm cho con đường trở nên khả thi, và cái ách trở thành một trò nhìn nhau: cái nhìn giữa hai người phối ngẫu, cái nhìn giữa hai người vợ chồng và Đức Kitô”.

Đức Hồng Y de Mendonça nhắc lại rằng “trong Bí tích Thánh Thể, khả năng tham gia một cách huyền nhiệm vào căn tính của Đức Kitô. Đức Giêsu đã làm người để con người, qua cái chết và sự phục sinh, có thể tham dự vào căn tính của Đức Kitô”. Vì vậy, Đức Hồng Y nhấn mạnh rằng Giáo hội phát xuất từ Đức Kitô “một cách hoàn toàn mạnh mẽ, dứt khoát và thân mật”. Trong mỗi Thánh Lễ, cộng đoàn tuyên xưng: “Nhờ Đức Kitô, với Đức Kitô, trong Chúa Kitô”. Đây là cách Giáo Hội sống: Giáo Hội sống bởi Người và cho Chúa của mình. Giáo hội luôn được kêu mời hướng đến Đức Kitô, hoán cải trở về với Người với cả tâm hồn. Đức Hồng Y nói tiếp, sự sống hoàn toàn do Đức Giêsu ban tặng” “hướng đến khả năng sống phi thường cho Giáo hội và, qua Giáo hội, cho thế giới”. Và lời tuyên bố này có giá trị đối với toàn thể Giáo hội, với tư cách là nhiệm thể của Chúa Kitô, cũng như đối với mỗi Giáo hội tại gia, Giáo hội mà các bạn, những cặp chồng thân yêu, đại diện”.

Trong bài phát biểu chào mừng, Đức Tổng Giám mục Turin, D. Roberto Repole, lưu ý rằng “thật không may, các gia đình trong thời đại chúng ta ngày nay khó trải nghiệm được vẻ đẹp của hôn nhân hơn. Vì sao? Ngài nói với những người có mặt, các bạn tượng trưng cho một câu trả lời cho câu hỏi này. Phong trào của các bạn chứng tỏ rằng có một con đường khả thi và vui tươi cho các cặp vợ chồng: đó là đời sống Kitô giáo. Nơi nào thiếu Đức Kitô, nơi đó thiếu dưỡng khí. Và đó là lý do tại sao các bạn quan tâm đến chiều kích tâm linh bằng tình yêu hỗ tương: vì nhu cầu căn bản của mỗi cặp vợ chồng là không chỉ nhìn vào mắt nhau mà còn nhìn lên đỉnh cao, nhìn lên nguồn gốc của sự sống và tình yêu”.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu – Tiến sĩ, 1/10 và Thánh Phanxico Ass, 4/10.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng**

**CHỊ TÊRÊSA LÊ THỊ THẮNG, CĐ LCTX Gp Thanh Hóa
CHỊ TÊRÊSA NGUYỄN THÚY HIỀN, CĐ LCTX Gp Bùi Chu
CHỊ TÊRÊSA HUỖNH THỊ THANH, CĐ LCTX Tgp Huế
CHỊ TÊRÊSA LÊ THỊ ĐÔNG, Hội LCTX Gp Phan Thiết**

Nguyện xin sự đôn sơ và thánh thiện của Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi quý Anh, Chị trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

BẢY ĐIỀU VỢ CHỒNG NÊN THỰC HIỆN THƯỜNG XUYÊN ĐỂ HÔN NHÂN HẠNH PHÚC

Aug. Trần Cao Khải
(tiếp theo)

4. Hãy cùng siêng năng chia sẻ công việc nhà

Các chuyên gia cho rằng, một trong các thói quen giúp duy trì hôn nhân bền vững đó là cùng chia sẻ công việc chung trong nhà. Nếu một ai đó là người không chia sẻ trách nhiệm trong một mối quan hệ thì đã đến lúc ta phải loại bỏ suy nghĩ này. Hôn nhân tự nó mang đến nhiều trách nhiệm. Do đó, dồn gánh nặng cho nửa kia sẽ khiến hôn nhân trở nên tồi tệ hơn. Điều này mang lại khổ đau cho hôn nhân vì làm cho nửa kia cảm thấy không được quan tâm.

Nhiều bạn trẻ sau một thời gian ngắn kết hôn tỏ ra khá thất vọng vì vợ hay chồng không biết chia sẻ trách nhiệm chung gia đình. Người ta lấy lý do bận công việc làm ăn, bận giao tiếp ngoài xã hội nên không còn sức lực, thời gian lo việc nhà nữa. Thông thường thì người vợ phải gánh hết những nhiệm vụ trong gia đình, với danh nghĩa là "nội tướng". Điều đó xét ra thiệt thòi cho nữ giới. Ông bà ta thường nói, "*Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm*". Điều đó không có nghĩa là trong gia đình có một sự phân công một cách cứng nhắc, cố định, mà đây chỉ hiểu là ai cũng có nhiệm vụ xây dựng, gánh vác việc chung trong gia đình, theo kiểu "*Kẻ thì xay lúa, người thì bồng em*". Vợ chồng vì thế hãy tạo điều kiện để có thể làm việc với nhau để chu toàn trách nhiệm chung.

Có người đã nói: "*Trong hôn nhân, gặp nhau là bước đầu, sống chung với nhau là bước kế tiếp, làm việc chung với nhau mới làm nên một gia đình êm ấm*" (James Thurber). Trong gia đình dường như lúc nào cũng có nhiều vấn đề phải giải quyết và đối phó, nếu hai bạn cùng hiệp lực, đồng tâm nhất trí nắm tay nhau thực hiện thì việc gì cũng xong. "*Thuận vợ thuận chồng, tát bể Đông cũng cạn*". Sự thành công của hôn nhân không do tài năng của một người mà chính là do sự đồng tâm hiệp ý của cả hai người.

Trở lại bài viết "*7 quy tắc vàng giúp hôn nhân bền vững*" trên trang vnexpress.net, tác giả Vy trang đã chia sẻ về vấn đề vợ chồng cùng nhau làm việc nhà, tác giả này đã viết:

“Việc nhà thường được coi là vấn đề nhỏ và dường như ai cũng ngầm hiểu nó là trách nhiệm của phụ nữ. Chỉ mất 10 phút để rửa chén bát, thay tã, nửa giờ để dọn dẹp hay kiểm tra bài tập cho con. Nhưng nhiệm vụ được coi là ‘dăm phút đã xong’ này có thể làm tiêu tan hạnh phúc của nhiều gia đình hiện đại. Đạo diễn nổi tiếng từng 3 lần đoạt giải Oscar Lý An từng nói, một người đàn ông thực sự tốt *không giúp* vợ làm việc nhà. *Bởi việc nhà nên được chia sẻ, không nên tồn tại hai chữ ‘giúp đỡ’ trong đó.* Theo vị đạo diễn này, để có được mối quan hệ gia đình tốt, đừng so bì ai làm nhiều hơn, ai làm ít hơn. Nó không giống như quan hệ chủ tớ, rằng trách nhiệm của người vợ là phải chăm sóc con cái, rửa bát và nấu ăn. Chia sẻ việc nhà với vợ là việc người chồng nên làm để giữ lửa gia đình. Một cuộc hôn nhân lâu dài không chỉ dựa trên tình yêu và sự tôn trọng lẫn nhau mà còn có sự tham gia của cả vợ và chồng vào việc nhà”. [5]

5. Hãy luôn cùng nhau quyết định những việc quan trọng trong nhà

Một chuyên gia về hôn nhân gia đình đã quả quyết rằng muốn hôn nhân bền vững và hạnh phúc thì đôi bạn cần tuân thủ một nguyên tắc nghiêm ngặt đó là mọi việc quan trọng trong gia đình cả hai vợ chồng đều phải bàn bạc, nêu ra ý kiến của mình để có quyết định thống nhất. Người ta cho rằng đã

đến lúc không còn thời kỳ mà người chồng luôn là người quyết định mọi việc lớn nhỏ trong nhà mà không có sự tham gia ý kiến của người vợ.

Ở trên ta đã nói đến sự cần thiết hai vợ chồng phải cùng chia sẻ công việc nhà, thì đến đây ta sẽ nhấn mạnh về việc đôi bạn phải cùng nhau quyết định những việc quan trọng trong gia đình. Sự bàn bạc chung, hội ý chung, bàn tính chung sẽ là cơ hội tránh được tính gia trưởng của người chồng và là dịp để chứng tỏ đôi bạn tôn trọng nhau, quan tâm vai trò của nhau cách cụ thể.

Một văn hào Pháp đã nói, "*Yêu nhau không là ngồi đó nhìn nhau, mà cùng nhau hướng về một lý tưởng*" (Antoine de St Exupéry). Vợ chồng phải ngồi lại với nhau, cùng nhau xây dựng một mục tiêu chung cho cuộc sống hôn nhân và cho gia đình mình. Một gia đình mà trong đó "Ông nói gà, bà nói vịt", hay "Trống đánh xuôi kèn thổi ngược" thì đó là biểu hiện của sự phân hóa, chia rẽ, bất đồng.

Hai người phải dành thời gian để thảo luận, có thể là tranh luận, về những mục tiêu phải theo đuổi. Chẳng hạn, trong vấn đề giáo dục con cái, trong việc quản lý và sử dụng tài chánh, trong việc giải quyết những nhu cầu vật chất, tinh thần trong gia đình vv... Trong gia đình dường như lúc nào cũng có nhiều vấn đề phải giải quyết và đối phó, nếu hai bạn cùng hiệp lực, đồng tâm nhất trí nắm tay nhau thực hiện thì việc gì cũng xong. "*Thuận vợ thuận chồng, tát bể Đông cũng cạn*" hay "*Một cây làm chẳng nên non / ba cây chụm lại thành hòn núi cao*".

(Còn tiếp 1 kỳ)

-----
[5] <https://vnexpress.net/7-quy-tac-vang-giup-hon-nhan-ben-vung-4230668.html>

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
HÂN HOAN CHÚC MỪNG**

**TÂN BAN CHẤP HÀNH
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT
GIÁO XỨ BẠCH ĐĂNG, HẠT HỌC MÔN
(Nhiệm kỳ 2024 – 2028)**

CHA LINH HƯỚNG: LM. GIUSE ĐOÀN VĂN TUYẾN

- **Trưởng Ban Chấp hành: Bà Anna Maria Trần Thị Kim Oanh.**
- **Phó trưởng BCH I: Bà Maria Phạm Thị Kim Liên.**
- **Phó trưởng BCH II: Bà Maria Nguyễn Thị Ngọc Trâm.**
- **Thư ký: Bà Maria Trần Thị Ngọc Minh.**
- **Thủ quỹ: Bà Maria Bùi Thị Nga.**

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

LINH MỤC TRIỀU VÀ DÒNG CÓ GÌ KHÁC?

Lm. Giuse Phạm Đình Ngọc SJ

Bài này được viết cho giới trẻ. Lý do là nhiều bạn trẻ thường hỏi về sự khác nhau giữa linh mục triều và linh mục dòng. Đây là câu hỏi thú vị để cho thấy sự phong phú về ơn gọi trong Giáo hội Công giáo.

Linh mục
triều và dòng
có gì khác?

Lm. Giuse Phạm Đình Ngọc SJ

Trước khi bóc tách vấn đề, chúng ta thấy linh mục là một trong những ơn gọi trong lòng Giáo hội. Khi rửa tội, chúng ta không chỉ trở nên con Chúa, nhưng còn “thừa hưởng” ba ân huệ của Thiên Chúa: tư tế, vương đế và ngôn sứ. Tuy nhiên,

những ai được chọn gọi làm linh mục, ân huệ tư tế trở nên nổi bật hơn hẳn. Bởi linh mục là người được Thiên Chúa tuyển chọn giữa cộng đoàn và được thánh hiến theo hình ảnh Đức Kitô – vị thượng Tể vĩnh cửu – nhờ bí tích Truyền Chức Thánh, để phục vụ dân Chúa (x. GLHTCG 1564).

1. Giống nhau ở căn tính

Dù là linh mục (*priest*) triều hay linh mục dòng, cả hai đều là linh mục! Nghĩa là nhờ ấn tín của Bí Tích Truyền Chức Thánh, linh mục trở nên đồng hình đồng dạng với Đức Kitô Tư Tế, hành động trong cương vị của Đức Kitô là Đầu (*in persona Christi capitis*), tham dự vào quyền xây dựng, thánh hóa và cai quản Hội Thánh của Đức Kitô (GLHTCG 1563). Do đó, dù là linh mục dòng hoặc triều, các ngài đều thực sự giống nhau về căn tính. Nhiều người cũng gọi các linh mục là giáo sĩ (*cleric*). Nhưng giáo sĩ bao gồm những người có chức thánh, trong đó có: phó tế, linh mục và giám mục. Cũng có giáo sĩ triều (*saecularis*), và giáo sĩ dòng (*regularis*). Dĩ nhiên dù là giáo sĩ triều hay dòng, họ phải tỏ lòng kính trọng và vâng phục Đức Giáo Hoàng và đấng bản quyền của mình (x. GLHTCG 273).

Để trở thành một linh mục, cả hai đều phải trải qua giai đoạn huấn luyện lâu dài với rất nhiều tâm huyết. Họ được Thiên Chúa

mời gọi để bước vào hàng ngũ tư tế. Vì sự thánh thiêng và quan trọng này, Giáo luật cũng ghi rõ: *"Để trao ban chức linh mục hay chức phó tế cách hợp thức, sau khi đã trải qua thời gian thử thách chiếu theo quy tắc của luật, ứng viên buộc phải hội đủ những đức tính thích hợp, theo sự nhận định của Giám Mục riêng hoặc của Bề Trên cấp cao có thẩm quyền, không bị một điều bất hợp luật hay một ngăn trở nào ràng buộc"* (Điều 1025, §1.) Trước mặt Giáo hội, các linh mục phải là người xứng đáng cả về phẩm hạnh lẫn tài năng. Các ngài được huấn luyện để hướng dẫn đoàn chiên. Dù là linh mục dòng hay triều, sứ mạng các ngài dĩ nhiên là đưa đoàn chiên đến gần Thiên Chúa.

Bạn cũng thấy dù linh mục dòng hay triều, cả hai đều phải được Đức Giám mục phong chức. Nghi thức buổi phong chức này giống nhau đến 99%. Bên cạnh lời hứa vâng phục Đức Giám Mục Giáo Phận giống như linh mục triều, linh mục dòng có thêm lời hứa vâng phục bề trên hợp pháp của dòng mình. Những nghi thức còn lại hoàn toàn giống nhau. Như vậy, trong ngày chịu chức, cả linh mục triều và dòng đều trở thành người rao giảng, và họ phải tin điều họ đọc, dạy điều họ tin và thi hành điều họ dạy. [\[1\]](#)

Ngoài ra, nếu bạn biết một linh mục triều đang coi xứ nào đó, bạn cũng thấy căn tính của linh mục dòng như thế. Cả hai đều đang dẫn thân để phục vụ tha nhân. Nhiệm vụ chính của các linh mục là cử hành các bí tích. Họ cũng đọc kinh thần vụ giống nhau, và cầu nguyện thay cho dân Chúa. Do liên hệ chức thánh và phẩm trật, các linh mục hiệp thông với giám mục như là những cộng tác viên và phụ tác của Giám mục trong giáo phận để phục vụ dân Chúa trong nhiều công tác khác nhau (x. *Lumen Gentium* 28).

Để kết thúc phần giống nhau, xin được trích lời chia sẻ của Đức Tổng Giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc: "Là linh mục, dù là linh mục dòng hay linh mục triều, đều là ngôn sứ của Thiên Chúa, là sứ giả của Thiên Chúa, được Thiên Chúa sai đi để loan báo Tin Mừng; nói điều mà Thiên Chúa muốn nói cho chư dân. Lời Chúa được chính Chúa đặt vào trong tâm trí, vào môi miệng để người linh mục có nói và làm để sống với dân Chúa. Linh mục phải thi hành Thánh Ý Chúa trước, làm gương sáng cho giáo dân noi theo; chăm sóc giáo dân hết sức chu đáo. Linh mục là một cương vị rất cao cả nhưng

cũng đầy đầy những khó khăn. Chính vì thế, phải có sức mạnh từ Chúa Thánh Thần, sức mạnh từ Chúa Giêsu Phục Sinh ban cho khi Người đã vượt qua thế gian mà về cùng Chúa Cha”[\[2\]](#).

2. Khác nhau ở lời khấn

Giáo luật điều 1036 ghi nhận sự khác nhau giữa linh mục triều và dòng như sau: “Để có thể chịu chức phó tế hay chức linh mục, ứng viên phải đệ trình cho Giám Mục riêng hoặc cho Bề Trên cấp cao có thẩm quyền một bản tuyên bố do chính tay mình viết và ký tên, trong đó đương sự xác nhận rằng mình tự nguyện và tự do lãnh nhận chức thánh và sẽ vĩnh viễn hiến thân cho thừa tác vụ của Giáo hội, đồng thời xin được chấp nhận để chịu chức”. Trong luật này, linh mục triều chịu sự chi phối của đức giám mục bản quyền. Giám mục có toàn quyền trên các linh mục triều của mình. Ngược lại, linh mục dòng lại thuộc về một dòng tu của mình. Nơi đó, các linh mục thường dưới sự chi phối của bề trên thượng cấp. Trong cộng đoàn dòng tu, *“bề trên thượng cấp là người lãnh đạo toàn thể tu hội, hoặc một tỉnh dòng, hoặc một phần tương đương với tỉnh dòng, hoặc một nhà tự trị, cũng như những người đại diện của các vị ấy”* (Giáo luật 620).

Phải nói ngay rằng chỉ có linh mục dòng mới khấn ba lời khấn dòng (*Vows*): khó nghèo, khiết tịnh và vâng phục. Vì lời khấn này mà chúng ta gọi các linh mục dòng là tu sĩ. “Quả vậy, nhờ lời khấn, họ hiến toàn tâm cho Thiên Chúa mà họ yêu mến trên hết mọi sự, họ được hiến dâng một cách tận tình hơn để phụng sự Thiên Chúa, sự tận hiến đó càng hoàn hảo hơn nhờ những mối dây bền chặt hơn, càng biểu dương Đức Kitô hiệp nhất với Hội thánh, Hiến Thê của Người, do một mối dây bất khả phân ly” (*Evangelica Testificatio* số 7). Ngoài ra, lời khấn là một lời hứa, đã suy xét và tự do đoạn thệ với Chúa, tự buộc mình theo nhân đức thờ phượng, vào một việc lành có thể làm và hoàn hảo hơn do hiệu lực đức thờ phượng. Nội dung của lời khấn là một điều hứa quyết định với ý thức, quyết định mình phải làm điều gì và phải tránh điều gì mà ta đã bày tỏ với Thiên Chúa, do đó buộc phải trung thành. Hẳn nhiên các linh mục triều cũng được mời gọi sống khiết tịnh (độc thân) và vâng phục. Khó nghèo không được nhắc đến nhiều trong đời sống

của linh mục triều[3], nhưng để nên giống Chúa Giêsu, các linh mục triều cũng ước sống thanh bần khiêm hạ.

Vì là tu sĩ, nên các linh mục dòng thường sống trong cộng đoàn; trong khi đó các cha triều thường sống một mình tại giáo xứ của mình. Cha triều trực thuộc quyền hành của giám mục địa phận. Còn linh mục dòng cũng dẫn thân phục vụ theo bài sai của bề trên. Khi đó, Giáo luật điều 680 nhận xét rằng: "Giữa các tu hội dòng với nhau cũng như giữa các tu hội với hàng giáo sĩ triều, phải cố vũ một sự cộng tác có tổ chức cũng như cộng tác mọi việc và mọi hoạt động tông đồ, dưới sự chỉ đạo của Giám Mục giáo phận, miễn là vẫn phải tôn trọng đặc tính và mục đích của mỗi hội dòng và các luật tặng lập".

Với Giáo luật trên đây, chúng ta thấy tùy linh mục ấy thuộc dòng nào, mà đường hướng mục vụ của linh mục ấy ghi đậm dấu ấn linh đạo của nhà dòng. Chẳng hạn linh mục Dòng Tên hẳn là có đôi chút khác biệt về cách mục vụ so với Dòng Đa Minh hoặc Dòng Chúa Cứu Thế. Giáo xứ Dòng Phanxicô chắc cũng hơi khác với giáo xứ Dòng Ngôi Lời. Các giáo xứ Dòng lại càng khác so với các giáo xứ triều. Sự khác biệt này làm nên sự phong phú về đường hướng mục vụ trong Giáo hội. Nếu bạn phân biệt được linh mục triều và dòng, nghĩa là bạn cũng biết mỗi linh mục sẽ có chút khác nhau.

Nhưng nét khác biệt nhất trong mục vụ của linh mục dòng, đó là không nhất thiết phải chăm sóc xứ đạo. Trong khi đó, cha triều thường phải quản xứ. Sự khác biệt này biểu hiện rõ khi các linh mục dòng thường được huấn luyện để hướng đến những sứ mạng cụ thể như: truyền giáo, tông đồ xã hội, giáo dục, giới trẻ, bệnh viện, v.v. Trong khi đó cha triều rất giỏi về quản trị giáo xứ và thường lưu trú tại một giáo xứ trong thời gian lâu dài. Cha dòng thì có tính lưu động cao hơn.

Kể ra một vài nét khác nhau như thế để cho thấy Thiên Chúa khéo an bài gửi những linh mục khác nhau đến với đoàn chiên. Nếu ai cũng là cha triều cũng chẵn, hoặc nếu toàn là linh mục dòng thì lấy ai chăm sóc giáo xứ địa phương. Tạ ơn Chúa vì sự phong phú trong ơn gọi linh mục này.

3. Ơn gọi linh mục

Nếu là người nam đang phân định ơn gọi, bạn cứ mạnh dạn tìm hiểu để thấy Thiên Chúa muốn mình bước vào con đường nào. Ơn gọi nào cũng cao quý. Ước gì chút phân biệt trên đây giúp bạn mạnh dạn dẫn thân theo Chúa. Thánh Charles de Foucauld chia sẻ rằng: *"Không ai chọn cho mình một ơn gọi, ta phải đón nhận ơn gọi và cố gắng để nhận ra ơn gọi. Ta phải lắng nghe tiếng Chúa gọi để nhận ra một dấu hiệu của ý Chúa. Và một khi đã nhận ra ý Chúa, cần phải làm theo luôn luôn mặc dầu có thế nào và phải trả giá đắt bao nhiêu"*^[4]. Trong khi đó, Đức Giáo hoàng Phanxicô cũng nhắn với người trẻ chúng ta: *"Hôm nay Thiên Chúa tiếp tục mời gọi tha nhân theo Ngài. Chúng ta không nên chờ tới khi hoàn hảo rồi mới quảng đại thưa tiếng xin vâng. Đừng sợ hãi về những giới hạn và tội lỗi của chúng ta, nhưng thay vào đó, hãy mở tâm hồn trước tiếng gọi của Thiên Chúa. Hãy lắng nghe tiếng gọi này, hãy phân định sứ mạng của từng người trong Giáo Hội và thế giới, và sau cùng hãy sống tiếng gọi ấy trong ngày hôm nay mà Thiên Chúa trao cho chúng ta"* (Ngày Thế Giới Ơn Gọi 2018).

Có hai con đường chính mà người muốn đi tu có thể bước nào: Tu triều hoặc tu dòng^[5]. Nếu ai muốn làm linh mục, thuộc về giáo phận, thì chọn vào chủng viện để học làm linh mục (chỉ dành cho nam). Nếu ai muốn nên người tu sĩ, cả nam lẫn nữ, đều có thể chọn một nhà Dòng nào đó để bước theo Chúa Giêsu trong khó nghèo, khiết tịnh và vâng phục. Chúng ta nói "người ấy muốn", nhưng trên hết, Thiên Chúa muốn người ấy trước. Do đó, ơn gọi luôn đến từ trên cao, vang vọng tiếng mời người ấy đi theo Đức Giêsu. Khi người nào nghe được tiếng ấy, nếu họ đủ can đảm và yêu mến, đời tu sẽ mở ra với họ.

Chúng ta thấy Giáo hội và Xã hội lúc nào cũng cần người tu sĩ, cần linh mục dòng và triều. Họ là chứng nhân sống động của Thiên Chúa và Nước Trời. Không có người đi tu, nghĩa là, Giáo hội đang chết dần, chết mòn. Khi đó, người ta xa cách với ơn cứu độ. Không thể tưởng tượng được nếu thế giới không còn linh mục, thiếu vắng người tu sĩ. Dĩ nhiên, vai trò của hôn nhân gia đình vẫn quá quan trọng, đồng thời, ơn gọi cũng không thể thiếu vắng trong mọi thời. Tắt một lời, Giáo Hội khẳng định rằng: *"Giáo Hội không thể nào từ bỏ đời thánh hiến được, bởi vì nó biểu hiện cách hùng hồn bản chất*

Hiền Thê thâm sâu của Giáo Hội” (Tông Huấn Vita Consecrata, số 105).

Do đó, ước gì mỗi người tiếp tục xin Thiên Chúa sai những thợ tốt lành ra gặt lúa về (x. Mt 9, 32–38). Cầu nguyện cho nhiều người trẻ dám can đảm bước vào ơn gọi đặc biệt này: nên tu sĩ hoặc làm linh mục triều. Để với những điều đặc biệt trên, cuộc đời người tu sĩ hoặc linh mục triều luôn hạnh phúc bình an, luôn vui tươi dẫn bước. Hy vọng tu triều và tu dòng vẫn còn đặc biệt hấp dẫn nhiều người trẻ, phải không bạn?

-----
[1] Xem nghi thức phong chức, phần trao sách Phúc Âm.

[2] <https://tgpsaigon.net/bai-viet/dong-dong-cong-thanh-le-truyen-chuc-linh-muc-50471>

[3] <https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/7-loi-hua-cua-cac-linh-muc-giao-phan-trong-ngay-thu-phong-la-gi-42296>

[4] Youcat số 324

[5] Thực tế Giáo Hội có những hình thức tu sau: đời đan tu, các trinh nữ, ẩn sĩ, quả phụ, các dòng chiêm niệm, các dòng hoạt động tông đồ, tu hội đời, tu đoàn tông đồ.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 10/2024

CẦU CHO VIỆC CHIA SẺ SỨ VỤ

Xin cho Giáo Hội tiếp tục duy trì đời sống hiệp hành của Thượng Hội Đồng, như một dấu chỉ đồng trách nhiệm, đề cao sự tham gia, hiệp thông và chia sẻ sứ vụ giữa hàng giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân.

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 105)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	16
✠ Các bài Thường huấn dành cho giáo dân	20
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Hỏi - Đáp thư mục vụ 2025 của HĐGM VN	32
◆ Chuỗi Mân Côi – Vũ khí thiêng liêng	36
◆ Lễ Đức Mẹ Mân Côi	42
◆ Cầu nguyện và chia sẻ nhân tháng Mân Côi	45
◆ Bạn có muốn trở nên người của Lòng Thương Xót	48
◆ Khởi đi từ bí tích Thánh Thể để hiểu được hôn nhân	52
◆ 7 điều vợ chồng nên thực hiện thường xuyên... (tt)	55
✠ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC	
◆ Linh mục Triều và Dòng có gì khác?	58

TS LCTX

9 000 \$

